

SOMIA
LLIURE

La Revista

3r trimestre 2018-2019

Índex

Ho fem nosaltres

La gimnàstica rítmica Anna Danés 3

Espai de creació

Converses de cafè Georgina Torra Guixeras 4

El nan Colomí Georgina Muñoz Rojano 5

Espai de creació. Sant Jordi

Dies de pluja Laia Fontbona 5

Nota'm Paula Bautista 5

Amor... Jana Gabarró 6

L'amor enllaçat amb els elements Maria Carbó 6

Opinió

El bé i el mal Cristina Vila 6

Servei Comunitari

Servei Comunitari de 4t ESO: Curs 2018-2019 Elvis Mallorquí 7

The English Corner

Inspiring and motivating quotes Elisabet Verdagué 10

Escoles verdes

Fòrum Girona Irene Simon i Ester Arnedo 12

El Dia del Medi Ambient Comissió d'Escoles Verdes 13

Participació a la conferència Internacional de Joves

"Tinguem Cura del nostre Planeta" Elisa M. Camps 15

Jornada de Portes Obertes

Jornada de Portes Obertes 16

L'amor cortès 17

2019: Any Internacional de la Taula Periòdica.

150è aniversari de la Taula Periòdica Helena Bonet 18

La taula periòdica de les samarretes, o l'entropia de l'adolescència

Claudi Mans, amb la col·laboració d'Emma Masó 18

Activitats del centre

La Toscana Paula Morell i Laia Alsina 20

Viatge de fi de curs de 4t ESO Roger Rubirola 21

Excursió al Museu Marítim a les Drassanes de BCN Dani Puig 22

Descobrint el MNAC, el Pavelló Alemany i el Parc Joan Miró.

Crònica d'un dia a Barcelona Paco Casamayor 23

Sortida als Museus de la Tècnica i de l'Electricitat de Figueres

Robert Giraldo 25

+ MATES Eira Membreive i Carla Velázquez 25

Fem Matemàtiques Gursimran Kaur, Fatu Sawo 26

Proves Cangur 2019 27

L'alumnat de 1r CFGS d'Educació Infantil fan una representació

teatral Martina Ferrer 28

DELFI 2019 Àrea de francès 29

Premis Treballs de Recerca 2019 29

V Edició de la Jornada Esportiva de la Selva Evarist Justicia 30

Excursió a Narbonne Sohayla Errais i Carla Velázquez 31

Samatan i Santa Coloma de Farners. Març-maig 2019

Carles Cornellà i Aleix Domínguez 32

VELOBICI

Santa Coloma - Menorca 2019 Meng Xuan Grau i Jana Gabarró 36

Health us Nepal - ONG Mariona Esquiaga 38

Visita al Castell de Montsoriu Alumnes de 2n ESO 39

La Princesa Lia Enna Prat 40

Cerimònia de Graduació 2019 42

Un raig d'esperança, de Mariona Esquiaga de 1r de Batxillerat - 2n premi de Fotografia, Nivell C

LA REVISTA - 3r Trimestre curs 2018-2019 - Santa Coloma de Farners

Correu electrònic: revistaessantacoloma@gmail.com

Edita: Institut de Santa Coloma de Farners

Imprimeix: AG Cantalozella

DL GI 242-2009

Portada:

Somia lliure, Ariadna Campos
- 1r premi Dibuix i Pintura
nivell A

Bústia de col·laboracions

Podeu fer-nos arribar els suggeriments,
col·laboracions, articles, cartes... a
revistaessantacoloma@gmail.com

Contraportada:

Retrat, de Carla Casadevall
de 4t d'ESO

Coordinació de revista

Carme Soler i Pol

Ho fem nosaltres

La gimnàstica rítmica

■ Anna Danés - 4t ESO

La gimnàstica rítmica és un esport majoritàriament femení i minoritari que combina disciplines com el ballet, la dansa i la gimnàstica. Consisteix a preparar un ball d'acord amb el reglament, que llavors es realitza en diverses competicions on una sèrie de jutges el puntuen. Jean-Jaques Rousseau va ser el primer que va establir els principis de la gimnàstica esportiva, i al cap dels anys es va anar desenvolupant fins arribar a la gimnàstica rítmica esportiva actual.

Les gimnastes competeixen ja sigui en disciplina individual o conjunt de 5 membres i 2 suplents; i segons categoria i nivell.

Les categories es basen en l'edat de les gimnastes i cada una dura dos anys. Es comença per la categoria Prebenjamí, Benjamí, Aleví, Infantil, Júnior i s'acaba amb la Sènior.

Per altra banda, els nivells van d'acord amb les competències de cada gimnasta, és a dir, les seves capacitats. Els nivells van de l'1 al 10; els nivells escolars abarquen de l'1 al 4. La Copa Catalana adopta els nivells 4, 5 i 6. El nivell Base és el 7; i l'Absolut el 8 i 9. Per acabar, el nivell 10 només l'assoleixen les gimnastes que són admeses a Centres d'Alt Rendiment Esportiu arreu d'Espanya.

La gimnàstica rítmica implica disciplina i treball diari, ja que és un esport molt sacrificat, en el qual un minut i mig pot acabar amb la teva temporada. Les gimnastes d'aquest esport posen el seu cos en risc continu ja sigui en l'àmbit físic o psicològic.

Una gimnasta ha d'entrenar la flexibilitat del seu cos, especialment les cames i l'esquena, per tal de poder realitzar una sèrie d'elements d'aquesta disciplina. No obstant, quan les

gimnastes arriben a la categoria Aleví (uns 8 – 9 anys) comencen a utilitzar aparells gimnàstics en els seus balls. Els 5 aparells són la corda, la pilota, la cinta, el cercol i les masses.

La corda és un aparell majoritàriament fet de cànem. D'acord amb l'alçada de cada gimnasta, la corda es doblega pel mig, i es fa arribar des dels peus fins a les espatlles. A cada extrem es fa un nus, que és el punt des del qual es realitzen tots els moviments.

La pilota està feta de cautxú o plàstic i segons la categoria de cada gimnasta té un pes i un diàmetre diferent. Els moviments més típics són els rodaments que es basen a rodar la pilota sobre diferent parts del teu cos.

La cinta és un aparell fet a partir d'un pal o estilet de fibra de vidre i d'una tela de 6m pintada de diversos colors. Depenent de la categoria, la llargada de la cinta pot ser de 4 a 6 m, la mesura més llarga per les Sèniors.

El cercol està fet de plàstic i té un diàmetre de 80 a 90cm; ha d'arribar a la cintura de la gimnasta per tal de definir la mesura. És un dels pocs aparells que es pot decorar enrotllant-li unes cintes de colors.

Finalment les masses és un dels aparells més complexos ja que són dues. Estan fetes de plàstic o cautxú i tenen una longitud de 50 a 80cm. Tenen 3 parts, un cos, coll (un dels extrems, el més gros) i un cap (l'altre extrem).

Finalment m'agradaria expressar que tot i que la gimnàstica rítmica és un esport molt minoritari, hi ha moltes gimnastes arreu de Catalunya i Espanya que el practiquen. Per aquesta raó considero que, juntament amb la resta d'esports no tan ben valorats, se'ls hauria de donar un reconeixement. Com a gimnasta m'agradaria dir que aquest esport m'ha ajudat molt a conèixer quins eren els meus límits i les meves capacitats de treball físiques i psicològiques.

Espai de creació

Converses de cafè

■ Georgina Torra Guixeras

Era tard. L'hostal de la Grana-ta groga, com cada divendres al vespre, s'havia omplert de fressa i de fum de cigarrets. Les cartes i el metall volaven per sobre de les taules i les exclamacions orgulloses dels jugadors premiats per l'atzar —o l'enginy— feien trontollar les quatre parets que sostenien aquella masia antiga.

La senyora Trini eixugava els gots, de la barra estant, mentre contemplava l'escena. Aquella nit, sí que farien calaix. En advertir la mossa d'hostal, però, la complaença li va fugir de cop:

—Aina! Es pot saber què fas quieta? Pregunta als clients si els falta res.

—No soc una criada —va murmurar la noia, amb cara de pomes agres.

—Deixa de remugar d'una vegada i fes el que et dic.

En una taula petita que ningú s'havia molestat a faltar, cinc amics deien penjaments de tot allò que els passava pel cap: primer havien estat els capellans, els mestres, els músics i les criatures, i, ara que l'ambient s'havia escalfat prou, era el moment idoni per deixar-se de beneiteries i començar a carregar fort.

—La meva feina és un fàstic —va anunciar el grumet.

—Bé, llavors com de costum —van riure-se'n els altres.

—No em prengueu el pèl, que no estic d'humor —va advertir-los—. Demà passat salpem, i fins d'aquí a tres mesos no tornarem a ser a Barcelona.

—Tres mesos? Això és una eternitat!

—Ja ho pots ben dir. I si hi hagués una dona esperant-me a casa, encara rai, però d'aquesta manera qui pot tenir vida amorosa?

—Esperant-te? —va mofar-se'n, la Lluïsa—. A tu qui vols que t'esperin? Si al següent port ja li hauries fet el salt!

—No cal que et posis així, dona. Precisament tu ets la que sempre es dol que per culpa de la feina encara no

—Josep, Josep... —van intentar frenar-lo, però ja era massa tard.

—Calla! El meu cas és completament diferent: com que els horaris s'escullen per antiguitat i jo vaig ser l'última d'arribar, em quedo amb les sobres, i viure de les sobres dels altres és

—Un martiri —va acabar la frase, en Pere—. Ja ho sabem.

—Mireu —va començar el bastaix amb una mitja rialla—, no us escarrasseu a buscar oficis més pesats que el meu perquè no els trobareu.

—Se suposa que ha de fer-nos gràcia? —la grum va continuar fent morros—. Ni que haguessis descobert la sopa d'all!

—Ei, noia, es pot saber què et passa? —va preguntar en Quim, el mosso de quadres—. Tots tenim una feina de merda; l'Andreu només volia treure-hi una mica de ferro.

Van restar uns segons sense dir-se res.

—D'acord, em sap greu, però és que avui m'ha tocat atendre una parella d'aquelles que es pensen que han vingut al món només per a ser servides, i ara estic que m'enfilo per les parets. Ah!, i a sobre, demà m'han encolomat el torn de nit un altre cop!

Abans que ningú pogués respondre, l'Aina va aparèixer amb la tercera ronda de begudes:

—Em sembla que no m'he deixat res —va somriure.

—Em sap greu demanar-t'ho, però no tens pas alguna cosa que serveixi de falca? La taula balla una mica.

—Miraré què trobo.

—Ei, i si no, no pateixis, ja ens espavilarem.

—No, no! Que si no us duc res la mestressa encara em farà falcar-la amb el coll!

Quan caminava, els plecs de la faldilla s'enlairaven lleugerament i tornaven a aterrar damunt de les seves cuixes. Era tan bonica que l'Andreu no podia estar-se de mirar-la.

—T'agrada, oi? —va sorprendre'l en Quim, sense que els altres ho sentissin.

—Qui?

—Qui vols que sigui? L'Aina.

—Au, calla! No diguis ximpleries!

—Ara entenc per què sempre vols venir a

—Per cert, Josep, continuen burxant-te, els mariners? —va buscar un salvavides.

—Que si em burxen?, te'n faries creus: sempre es fumen de mi. L'altre dia fins i tot el contramestre se'ls va afegir: «noi, veus aquest pal d'aquí? És el més important del vaixell i t'ajudarà a mantenir la coberta ben neta».

—Era un pal de fregar, oi?

Va assentir.

—A vegades em sento francament inútil. Recordeu que us vaig explicar que un cop van venir uns nens a veure-ho tot? Doncs un d'ells ve i em pregunta: «que es mou, aquesta cosa?».

—Aquesta cosa era el vaixell?

—Sí.

—Déu n'hi do.

—No, si l'escàndol ve del que va respondre-li el seu pare: «nen, no siguis pallús! Que no veus que amb la invenció de l'avió els vaixells van deixar de fer-se servir?». Vaig estar a punt de preguntar-li «i doncs, senyor, llavors podria explicar-me que coi hi faig, aquí, jo, encara?».

—T'hauria dit que eres una relíquia de museu, ves.

—És que n'hi ha per a matar-los, a alguns. Un dia d'aquests quan me n'adoni ja serà massa tard i hauré fet una bestiesa.

—No et sulfuris, va! Tots sabem que la ignorància és atrevida.

—Té raó —va admetre la Lluïsa—. Entre aquests i els qui s'aprofiten dels altres, el món és ple de noses.

—Dels últims no me'n parlis, perquè mira, ja en tinc els pebrots plens —va excitar-se en Pere, que normalment no deia res—. A la muntanya, quan es perden les ovelles, ja us podeu imaginar qui ha d'anar a buscar-les. El pastor? Havent-hi el rabadà? Sí, home! Per què hauria d'aixecar el cul de l'herba, aquell drogo? Em venta un crit i apa, a córrer. I ai!, si no les trobo.

—Ui! I vosaltres us queixeu? —va aparèixer l'Aina, amb un diari vell—. A mi em paguen com a mossa d'hostal, però m'he de convertir en mossa de quadres, de cafè, dels encàrrecs i de la neteja, en rentaplats, grum i tot el que calgui. L'hostalera és la meva tia, i ja veieu com les gasta.

Espai de creació

—Nena, no t'entretinguis, que hi ha feina! —es va sentir, immediatament.

—No em deixa ni respirar —va sospirar—. En fi, em sembla que és millor que hi vagi.

A la taula del costat, un majoral que ratllava els seixanta escurava les restes d'un got de ratafia mentre els observava. Des que l'Aina havia marxat que estaven en silenci, i ell va aprofitar-ho per intervenir en la conversa:

—Joventut, us he estat escoltant des de fa una bona estona —les vostres queixes, insults i retrets—, i no puc estar-me de preguntar-vos si no se us ha acudit mai de deixar la feina.

Tots cinc es van mirar durant mil·lèsimes de segon i van respondre alhora:

—I ara! No hi estem pas tan malament com això!

El nan Colomí

■ Georgina Muñoz Rojano - 4t ESO

No fa gaires anys que pels voltants de Santa Coloma es sent a dir que a la pedra del rocar hi habita un nan. Però no un d'aquests nans de jardí tan bufons que quasi mai aporten problemes a la casa, sinó un nan d'aquests entremaliats, joves i forts capaços d'idear-les de qualsevol manera per tal d'aconseguir cada any un mínim de cinc bastonets de caramel del pelegrí per passar l'estiu i aguantar fins a la festa de la ratafia, on se n'encarrega personalment de baixar, a les nits, a fer tastets de totes les paradetes que dormen. Però, tot i que els ciutadans de la vila s'hi han dedicat molt, a fer torns per vigilar-lo, després que dues dones reafirmessin la llegenda, mai més ningú ha aconseguit tornar-li a veure el pèl. Així doncs, la llegenda diu que si deixes un bastonet del pelegrí sota la pedra, el veuràs sortir a buscar-lo tard o d'hora, a causa del seu refinat olfacte pels dolços.

Dies de pluja

Primer premi de poesia catalana - Nivell A

■ Laia Fontbona - 2n ESO

Com petites boles de diamant
les gotes cauen a terra
i jo des del balcó contemplat,
inspirada, escric un poema
Mirant la gent que passa, em pregunto:
Qui seran? On aniran?

Veig un home amb un bastó
somrient a la dona que té al cantó
Estan sota un porxo descolorit
gaudint del seu amor infinit
Darrere seu, dos nens jugant
amb les enormes basses
que la pluja ha anat deixant.
Salten i riuen, que feliços són
Salten i riuen, tots dos a l'uníson

En una cantonada
dos adolescents fent-se petons
sota el mateix paraigua,
com diuen a les cançons

Veig amor per tot arreu,
des d'una mare amb el seu fill
fins a uns amics dient-se adéu

Tots amb les seves felicitats
i els seus mals,
tots tan diferents
i alhora tan iguals

Ja s'està fent de nit
així que em despedeixo
vaig a estirar-me al llit
i per últim cop, el poema rellegeixo

Nota'm

Primer premi en poesia catalana - Nivell C

■ Paula Bautista - 1r Batxillerat

Obre els ulls
Em veus?
Soc aquí al teu costat.
Obre les orelles
Em sents?
Soc aquí al teu costat.

Oloro,
M'olores?
Soc aquí al teu costat.

I ara?
Em notes?
Soc aquí al teu costat.

Soc jo,
aquí i ara
al teu costat.

Espai de creació

Amor...

1r premi de Narració Curta en llengua Catalana – nivell B

■ Jana Gabarró - 3r ESO

Amor...

Com un pèndol penjat d'un fil, un fil molt prim, un fil que es mou, que batega,

Que oscil·la i es balanceja

segons el vent, segons les paraules, segons els anhels més profunds,...

Però que també es pot trencar...

Tanca els ulls i vola, vola com un ocell,

no és tan difícil, tan sols obre les ales i deixa't anar.

Sent

Estima

Tingues confiança...

L'amor enllaçat amb els elements

Primer Premi Sant Jordi de Microrelat Científic

■ Maria Carbó - 2n Batxillerat

L'amor són com els enllaços que es formen entre els elements: alguns són forts com els covalents que duren per sempre, d'altres són com els ponts d'hidrogen i fan referència aquells amors intensos d'estiu que són fàcils de trencar. També hi ha aquells que són més metàl·lics perquè tot i tenir un matrimoni, sempre hi haurà alguna relació extramatrimonial, com el núvol d'electrons que es forma al voltant dels elements. Les persones són com els elements de la taula, molts volen trobar l'amor formant enllaços però n'hi ha d'altres que són estables per si soles, com els gasos nobles. Tots som tan iguals i alhora tan diferents. Sempre s'ha dit que els pols oposats s'atrauen i no ho dubto, perquè tot i la diferència que presenten entre ells, els halògens sempre buscaran algun alcalí per trobar la seva felicitat igual que un humà recorrent mig planeta per trobar la seva mitja taronja.

Opinió

El bé i el mal

■ Cristina Vila - 2n Batxillerat

Avui he anat a comprar el pa i una senyora m'ha preguntat, "com estàs?" i a mi m'ha sortit un "bé" com a un reflex però després hi he estat pensant i, realment, estava bé? Sí, no em feia mal res, es podria dir que físicament sí que estava "bé" però, estava "bé" del tot? No. I poso el bé entre cometes perquè són dues lletres que fan molt "mal" i gairebé mai són veritat.

Tot ha de ser blanc o negre, bé o mal. Si a una dona l'estan violant i mata el violador, està bé el que ha fet? En el moment en què ens arribem a qüestionar si matar, el manament que tenim més arrelat i que ens han ensenyat més des de petits, en certes ocasions està "bé", podríem començar a dubtar del bé i el mal.

El concepte del bé i del mal no són entesos igual per tothom, ja que es basa en les tradicions, les religions, les lleis... No existeix una forma correcta d'actuar, igual que no n'existeix una d'incorrecta. La decisió que tu prens de com fer les coses no estarà mai equivocada, sinó que faràs el que consideris més correcte per tu.

Però se'ns fa difícil pensar en un món sense extrems, sense poder generalitzar una acció. I aquí és on la humanitat cau en els conceptes absoluts, conceptes que estan arrelats tant a la nostra manera de pensar que ens és impossible intentar pensar sense ells.

Al contrari, si ens intentem imaginar un món on no s'ensenya el bé ni el mal, ens trobaríem a infants matant-se entre ells perquè ningú els ha ensenyat les conseqüències.

És molt complicat pensar en la manera de no caure en la generalització i l'absolutisme de conceptes com el bé i el mal, però, almenys, quan em preguntin si estic "bé", els respondré amb una frase més llarga que dues lletres.

Servei Comunitari

Servei Comunitari de 4t ESO: Curs 2018-2019

■ Elvis Mallorquí

El Servei Comunitari és un instrument per desenvolupar una de les competències bàsiques marcades pel currículum de secundària, la competència social i ciutadana. Té com a objectiu garantir que els estudiants al llarg de la seva trajectòria escolar i en el marc curricular experimentin i protagonitzin accions de compromís cívic, aprenguin en l'exercici actiu de la ciutadania i posin en joc els seus coneixements i capacitats al servei de la comunitat.

A través de la metodologia de l'Aprenentatge pel Servei, els alumnes participen, com a agents de la comunitat, en la detecció de necessitats i en el compromís per donar-hi resposta. Això sí, només unes hores al llarg del curs: 10 hores al centre i 10 hores a fora. Tenint en compte que la matèria de Servei Comuni-

tari no té una assignació horària específica i que s'ha d'avaluar conjuntament amb una altra matèria, a l'INS de Santa Coloma de Farners s'organitza des de la matèria de Projecte de Recerca de 4t d'ESO.

En aquest curs 2018-2019, hi ha 146 alumnes de 4t d'ESO que han realitzat el Servei Comunitari: tots els de 4A, 4B, 4C, 4D, 4E i 4F. Encara que s'ha volgut mantenir el funcionament del curs anterior, hi ha hagut uns quants programes que, per motius diferents, no s'han pogut realitzar aquest any: el programa d'Internet Segura "De tu a tu" (Mossos d'Esquadra), el servei a la Biblioteca de Vilobí d'Onyar, la col·laboració amb la campanya de Recollida de Juguines (Creu Roja), la Fira de la Ciència (Centre de Recursos Pedagògics del Gironès) i la Jornada Esportiva (Centre de Recursos Pedagògics de la Selva-I). En canvi, hi ha hagut algunes novetats remarcables que esperem continuar el curs vinent.

En la taula següent teniu la llista dels programes del Servei Comunitari, les institucions col·laboradores i el nombre d'alumnes que hi ha participat. Fixeu-vos-hi bé. Si sumeu tots els alumnes que han participat en els diferents programes, són molts més de 146. Com és això? Doncs, senzillament, això és perquè molts alumnes s'han engrescat a fer dos o, fins i tot, tres serveis comunitaris al llarg del curs. Moltes gràcies a tots ells.

PROGRAMA	INSTITUCIONS COL·LABORADORES	NOMBRE D'ALUMNES
Campanya de Donació de sang	Banc de Sang i Teixits	18
Apadrina un avi	Càritas (Santa Coloma de Farners)	25
Recapte d'aliments	Càritas (Santa Coloma de Farners)	9
	Ajuntament de Vilobí	2
Suport a la Brigada Municipal	Ajuntament de Vilobí	7
Projecte Amphibia	Societat Catalana d'Herpetologia	3
Suport escolar	Escola Josep Madrenys	12
	Escola Sant Salvador d'Horta	25
	Escola Castell de Farners	20
English Day	Centre de Recursos Pedagògics Selva-I	41

A continuació, teniu alguns comentaris de les seves experiències.

ENGLISH DAY. El dia de l'acte final de l'English Day va ser el dia 23 de maig de 2019. Vam arribar a les 9.15 a l'Escola Municipal de Música per repartir-nos en les diferents sales de l'edifici. L'encarregada de preparar els Scape Rooms ens va repartir les diferents pistes per resoldre l'activitat. Abans de l'arribada dels alumnes de 6è de primària, cap a les 10 h., vam amagar diferents pistes a la sala assignada.

Una cop va arribar el primer grup d'alumnes, el cap de cada Scape Room els va separar en les diferents sales. Cadascun d'aquests subgrups va realitzar l'Scape Room i obtenia un número de l'1 al 5. Quan tots els subgrups havien realitzat la seva Scape Room es reunien a la mateixa aula. Només podien resoldre satisfactòriament l'activitat si cadascun d'ells havien obtingut el número correcte.

... Considero que participar en el servei comunitari de l'English Day és una experiència interessant i enriquidora perquè aprens com treballar amb nens de 6è de primària de manera individual, és a dir, no tens un adult que et diu què has de fer quan tens els alumnes davant teu, sinó que ets tu que has de saber com actuar davant sis alumnes d'onze o dotze anys.

APADRINAR UN AVI.

La meua experiència amb el servei comunitari d'Apadrinar una avi, a la residència de Ca l'Oller, en general, ha estat bé. Hem passat molt bones estones amb els avis fent diferents activitats i m'agradaria tornar a repetir el servei, però participant una mica més activament.

He après a veure quin és l'ambient dins una residència i la molta responsabilitat i paciència que tenen les persones que es dediquen a cuidar a la gent amb edat avançada. També m'he donat compte que algun dia tots i totes estarem en una residència, perquè ens anirem fent vells a mesura que passi el temps i que, a mi, també m'agradaria que uns adolescents vinguessin a passar una bona estona al meu costat.

BRIGADA MUNICIPAL.

El servei comunitari que he realitzat és el de la brigada jove a Vilobí, que consisteix en ajudar al poble. En el meu cas vaig ajudar a l'Espai Jove a

Servei Comunitari

preparar les carrosses per a la cavalcada de reis. Els anys anteriors havien pogut triar entre muntar carrosses i ajudar l'ajuntament a millorar la via verda de Vilobí. Aquest any també vam poder triar, però la via verda s'havia de fer el mes de maig i vam decidir muntar les carrosses, així ens ho trèiem de sobre.

... Aquest servei comunitari està molt bé des del punt de vista que fas coses que a casa mai fas, com, per exemple, fer forats per penjar l'enllumenat o penjar decoració, embolicar regals, utilitzar eines que no sols utilitzar. Aprens com s'ha de fer. A més, estàs fent un bé per al poble i també t'ho passes molt bé.

SUPORT ESCOLAR – JOSEP MADRENYS.

La professora em va dir que treballarien els pirates i em va donar la idea de buscar un conte a Youtube. En vaig trobar un d'interessant. Es deia "Los miedos del capitán Cacurcias".

Un cop a classe, primer els vaig posar el vídeo sencer sense interrupcions. Llavors, els vaig posar una segona vegada i jo l'anava parant. El conte parlava de diferents temes, però sobretot de les pors que té cadascú. A mesura que anava parant, els feia preguntes referents al que deia el conte, com, per exemple: "I vosaltres, teniu por d'alguna cosa? Creieu que existeixen els fantasmes?". Va ser molt dinàmic i tots van participar molt.

Finalment, els vaig fer seure cadascun al seu lloc i els vaig donar un paper on havien d'escriure tres pors que tinguessin. Tot seguit, els vaig fer venir davant meu, on tenia una paperera. Havien de venir i fer "Ris, ras, a la paperera vas!", per simbolitzar que trencaven les seves pors. Això els va agradar molt!

SERVEI COMUNITARI – SANT SALVADOR D'HORTA.

L'activitat que vaig preparar va ser fer postals de Nadal, ja que era Nadal i volia fer alguna cosa original i bonica. ... Jo, a casa, vaig fer unes plantilles. En vaig fer quatre. A l'escola, en vaig fer triar una a cada alumna. Havia pensat en fer un joc, però vaig preferir fer una manualitat que fos fàcil, senzilla i bonica de fer.

... A mi aquesta activitat m'ha agradat molt ja que a mi m'agrada molt tot el que té a veure amb nens petits. M'agrada ajudar-los perquè són adorables, et fan cas normalment i són molt bonics. ... També m'ha agradat molt la manera que s'han comportat amb mi els nens. I sobretot m'ha agradat ser allà perquè he après moltes coses noves.

SUPORT ESCOLAR – CASTELL DE FARNERS.

Abans de començar el servei, l'escola va organitzar una reunió per tots aquells que hi estàvem interessats. Allà van explicar-nos en què consistiria la nostra tasca, les coses que podíem fer, ens van donar consells, etc. Va haver-hi una cosa que va dir la Cap d'Estudis que se'm va quedar gravada: "Quan els nens veuen entrar una persona nova a la classe, els ulls estan tota l'estona pendents d'ella. Passareu a ser el centre d'atenció, per tant procureu donar exemple".

Aquesta frase va ser la meua guia durant tots aquells dies i també el motiu dels meus nervis el primer dia. Vaig entrar una mica nerviosa a la classe, però un cop em vaig presentar i vaig parlar per primera vegada amb els nens, vaig tranquil·litzar-me. El fet de conèixer a la mestra i tenir-li confiança em va ajudar molt també a deixar-me anar. La Montse per a mi va ser la millor mestra que vaig tenir a primària i, per tant, poder tornar a l'escola i "treballar" amb ella va ser un plaer immens.

L'experiència d'aquest servei comunitari per a mi ha estat molt bona i enriquidora. He après moltes coses dels nens i és que, la veritat, em va agradar molt poder formar part de la classe de P5 A de l'escola Castell de Farners durant 6 tardes. Em van venir a la memòria alguns records perquè jo també havia estat alumne de la classe de P5 A el curs 2008-2009 a la mateixa escola.

He après que els nens petits es tracten i s'han de tractar d'una manera molt diferent de la que estem acostumats a tractar-nos mútuament els joves. T'adones que són les persones més innocents que hi ha. Ara bé, vaig veure que per les professores és molt cansat però alhora també una feina molt divertida. És un altre món, del que estem acostumats a l'institut, completament diferent. Les tardes que hi vaig ser em va fer recordar la meua època a l'escola, amb els meus amics, jugant al pati, va ser una sensació molt bonica. Va ser un tornar enrere, un viatge al passat.

PROJECTE AMPHIBIA.*

(A l'hora del tancament de l'edició de la revista, encara no s'havia pogut realitzar l'activitat prevista)

Servei Comunitari

DONACIÓ DE SANG

Aquest servei comunitari consisteix en organitzar una campanya de donació de sang a l'institut. Per tant, la nostra tasca ha sigut conscienciar a la gent –alumnes majors de 18 anys, pares, professors, i altra gent del poble i rodalies– de la importància de donar sang i animar-los a realitzar aquesta acció tant solidària.

Per aconseguir aquest objectiu, vam pensar un eslògan i un logotip per poder fer-ne fer cartells i fulletons i així repartir-los pel poble i per les classes. A

més a més, també vam preguntar professor per professor si aniria a donar sang i vam enviar un correu informatiu als pares.

A part d'això, el dia de la donació de sang també vam ser-hi presents i vam ajudar als voluntaris durant tot el procés. Vam respondre algunes qüestions que tenien sobre el formulari, vam acompanyar-los al metge, vam oferir-los menjar així com un clauer de record i els vam fer respondre un qüestionari. Abans que arribessin els encarregats de dur a terme l'extracció de sang també vam preparar l'espai –l'aula polivalent– i quan van marxar també vam tornar-ho a deixar tot al seu lloc. Era el primer cop que se celebrava una donació de sang a l'institut i, tot i no tenir cap precedent, podríem dir que va ser una jornada exitosa. Es van obtenir un total de 69 donacions, 23 de les quals eren de nous donants. A més a més, 11 persones que tenien la intenció de donar sang no van poder per diferents motius.

GRAN RECAPTE D'ALIMENTS

El meu servei comunitari va iniciar-se el 30 de novembre de 2018. Cap a les 4 de la tarda vaig anar al supermercat que m'havia tocat per realitzar el voluntariat. La nostra feina era bastant simple: havíem d'animar les persones que venien al supermercat a col·laborar en la causa. Els explicàvem què era el Gran Recapte i on anirien destinats els aliments. Si volien col·laborar, els donàvem una bossa on posarien els aliments que donaven i un paper amb els aliments que més falta feien. Quan la persona acabava la seva compra, ens retornava la bossa que li havíem donat i organitzàvem els aliments en diferents caixes, depenent del que fossin: llegums, llet, sucre, etc.

La setmana següent vaig anar a l'escorxador de Santa Coloma. Allà hi havia totes les caixes de tots els supermercats de Santa Coloma que s'havien obtingut en el Gran Recapte d'Aliments. Allà vam reorganitzar de nou tots els aliments i els vam dividir de forma més específica. A més a més, allà vam realitzar el gram recompte.

Al cap d'un mes i ja passades les festes de Nadal, vaig anar al CDA, el Centre de Distribució d'Aliments de Càritas. Allà, entre tots els voluntaris que vam anar-hi, ens vam repartir les feines: uns col·locaven els aliments a les lleixes, d'altres ajudaven a les persones que venien a buscar aliments. ...

El fet de parlar amb gent amb tantes dificultats econòmiques i tu donar-los aliments, t'omple molt. Segurament el millor va ser poder veure nens que acompanyaven les seves mares a buscar els aliments i els donaves una tauleta de xocolata. Quan els la dons i veus aquella cara de felicitat, et fa valorar molt més les coses i principalment la sort que tenim molts de tenir cada dia un plat a taula.

SERVEI COMUNITARI

UNA ACCIÓ QUE PROMOU ELS VALORS INSTRUMENTALS

Compromís

Actitud crítica

Responsabilitat

Esforç

Respecte

Participació

Austeritat

Diàleg

“Sin los valores instrumentales los valores finalistas no pasan de ser un brindis al sol”.

Javier Elzo

Generalitat de Catalunya
 Departament d'Ensenyament

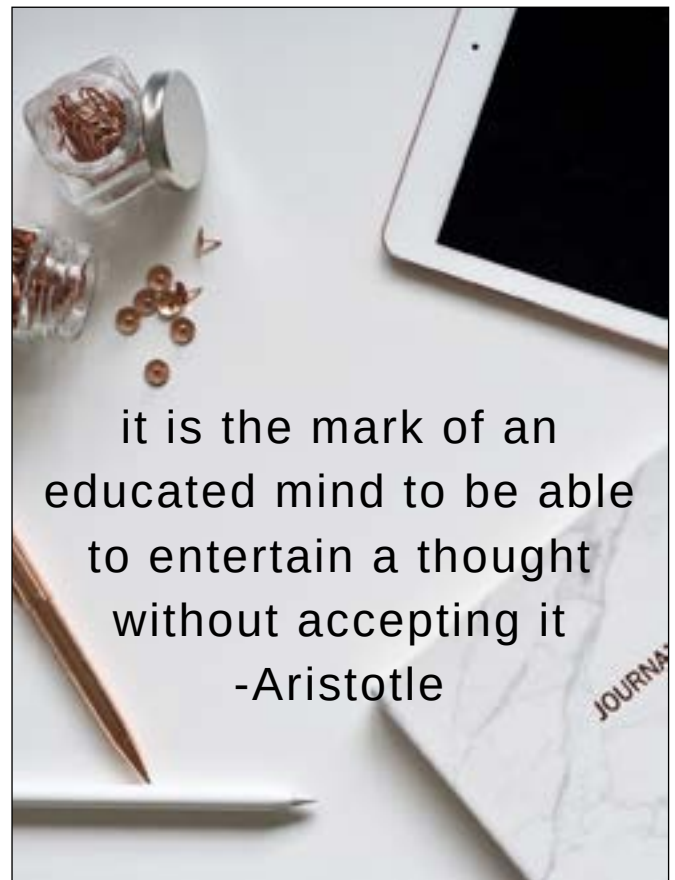
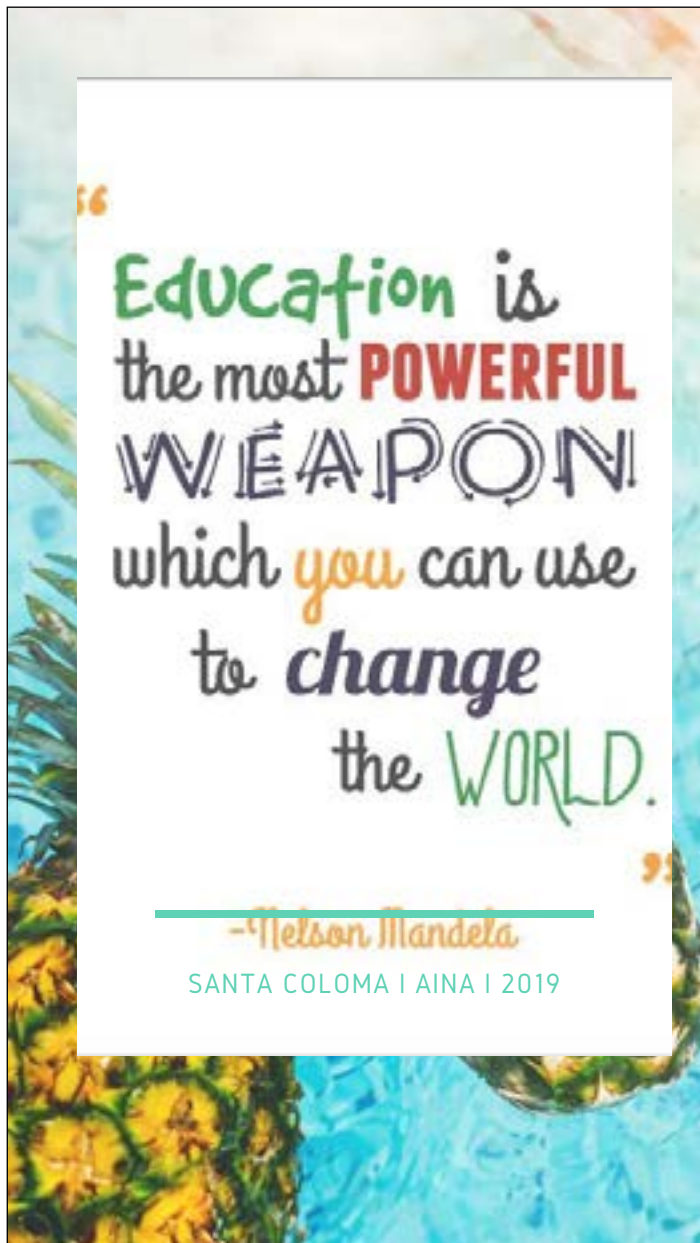
The English Corner

Inspiring and motivating quotes

■ Elisabet Verdager

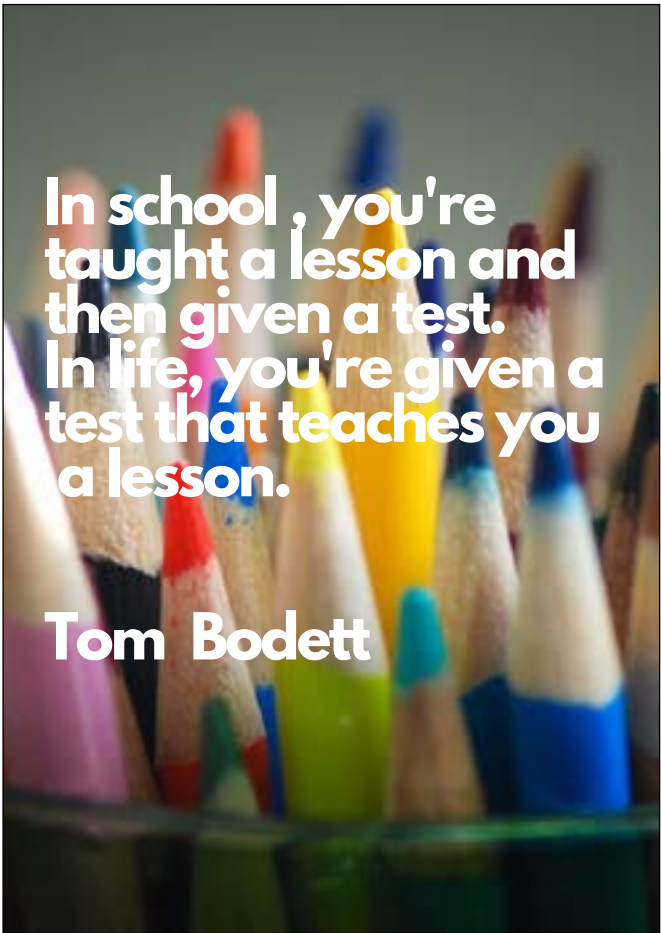
Els alumnes de 2n d'eso han elaborat unes cites a classe d'anglès i aquí en teniu una petita mostra. Són les següents:

- Aristotle, de Daniela Rovira
- Marcador de texto, de David González
- Teacher's Poster, de Neus Jou
- Poster Quote, de David Llovera
- Education is the most powerful weapon, d'Aina Culubret
- The future of the world, de Laia Fontbona
- If you can't explain it simply, de Martina Navarrete

**Teachers are like
extras, they're
there but they
never get the
credit for
anything**

The English Corner

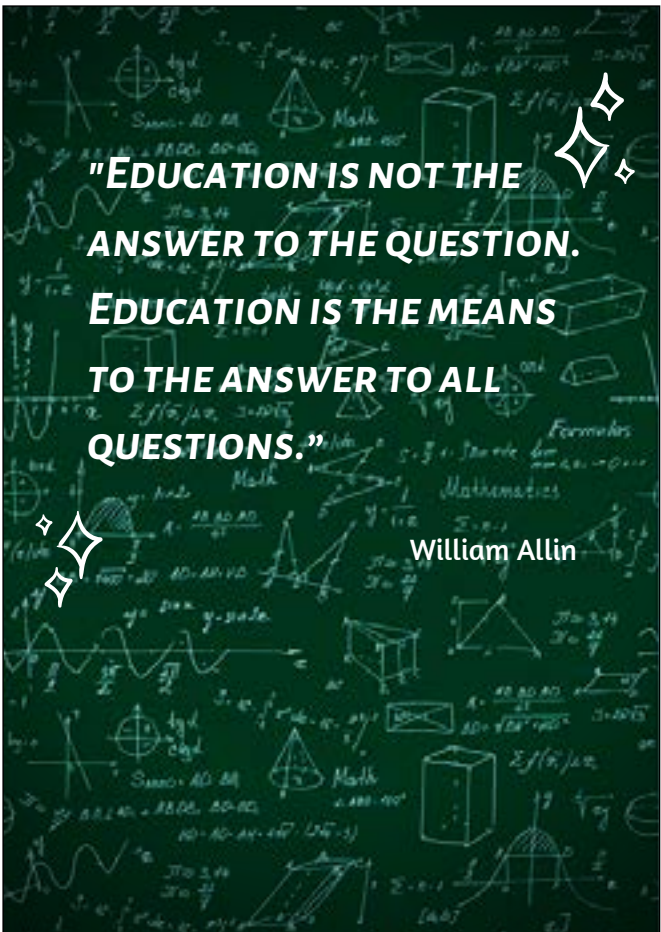
In school, you're taught a lesson and then given a test. In life, you're given a test that teaches you a lesson.

Tom Bodett

THE FUTURE OF
THE WORLD IS
IN MY
CLASSROOM
TODAY

Ivan Welton
Fitzwater

"EDUCATION IS NOT THE ANSWER TO THE QUESTION. EDUCATION IS THE MEANS TO THE ANSWER TO ALL QUESTIONS."

William Allin

IF YOU CAN'T EXPLAIN IT SIMPLY, YOU DON'T UNDERSTAND IT WELL ENOUGH

ALBERT
EINSTEIN

Escoles verdes

Fòrum Girona

■ Irene Simon i Ester Arnedo - 1r ESO

L'institut de Sta. Coloma de Farners es va presentar al fòrum mediambiental, on hi van anar cinc alumnes: l'Esther, la Carla, en Joan, l'Anais i la Irene. Es va fer a Girona, al Pati de les Magnòlies.

Vam mostrar el nostre projecte de l'erosió de la muntanya de Farners perquè ens semblava important mostrar aquest tema. Ens va agradar molt una escola que va presentar l'hotel d'insectes i el tema del fer els seu propi Boc'n Roll. Primer vam agafar el bus fins a Girona i de les nou a dos quarts

de deu vam preparar la parada. Llavors ens van fer la benvinguda a tots els participants, i després, ja vam començar a fer les exposicions. Quan vam acabar del primer torn vam esmorzar, i després vam poder veure els altres treballs. Finalment vam explicar davant de tothom la nostra experiència i quin projecte ens havia agradat més de tots els que hi havien. Va ser una jornada molt divertida i vam conèixer a molta gent. Ens va encantar!

Escoles verdes

El Dia del Medi Ambient

■ Comissió d'Escoles Verdes

El passat 12 d'abril es va celebrar el Dia del Medi Ambient 2019. A les 10 del matí, després de les dues primeres hores de classe, els alumnes del Comitè Mediambiental van servir un esmorzar que ells mateixos havien preparat: xocolata desfeta amb fruita. Posteriorment, els diferents cursos d'ESO van seguir amb el dia realitzant diverses sortides i activitats.

Alumnes del Comitè Mediambiental preparant l'esmorzar.

A 1r es van fer diferents tallers com el de "De l'hort a la taula", "Co-neguem un hotel d'insectes" i "la Custòdia en Joc", amb la col·laboració d'associacions externes a l'Institut. De la mateixa manera, els propis professors del centre també van col·laborar amb d'altres activitats com la de "Construcció d'una menjadora d'ocells", "Dibuix al natural" i "Cançons en marxa" o el "Joc del Mico" organitzat pels alumnes del Comitè Mediambiental.

Alumnes de 1r d'ESO a l'activitat Hotel d'Insectes.

Alumnes de 1r participant al Joc del Mico.

Alumnes de 1r d'ESO treballant en les menjadores d'ocells.

A 2n d'ESO es van fer tallers majoritàriament a l'exterior tals com el de "L'anellament", "L'erosió de la muntanya de Farners" o "L'ecosistema de la riera". Alguns van anar amb bicicleta fins la seu de la Fundació Emys per fer el taller "Tortuga d'Estany en Joc" i d'altres van aprendre el camí antic de Brunyola. Un grup va construir nius amb ajuda dels professors de tecnologia i un altre va anar a fer neteja del bosc.

Alumnes de 2n d'ESO participant en la neteja del bosc.

Els alumnes de 3r ESO ho van celebrar amb sortides naturalístiques als parcs naturals de la Zona Volcànica de la Garrotxa i dels Aiguamolls de l'Empordà. I finalment, a 4t d'ESO es va anar a l'auditori a fer un cinefòrum amb la visualització de la pel·lícula "El jardiner fidel", una important denúncia del malbaratament de recursos naturals i d'incompliment de drets humans en la política d'algunes indústries farmacèutiques en països en via de desenvolupament.

Escoles verdes

Alumnes de 2n d'ESO a l'activitat Anellament.

En tots els tallers i sortides es buscava que els alumnes aprenguessin i estiguessin en contacte amb el medi ambient, a la vegada que s'intentava conscienciar-los de la necessitat de preservar-lo i protegir-lo. Alguns alumnes han compartit les seves impressions.

Alumnes de 2n d'ESO a la riera.

“El 12 d'abril del 2019 alguns alumnes d'ESO han participat en diferents tallers, celebrant d'aquesta manera el dia del medi ambient. La cooperació i l'honestetat van ser un dels molts valors que els tallers posaven en pràctica. A més de proporcionar als alumnes un dia diferent i divertit per iniciar les vacances de Setmana Santa.” – Verònica Velicu – 1r BAT B

Alumnes de 3r d'ESO als Aiguamolls de l'Empordà.

“Gràcies a l'anellament el pròxim que trobi l'ocell podrà saber-ne els antecedents del mateix. Les dades estan disponibles a tot el món i hi pot accedir qualsevol ornitòleg que hagi fet l'examen adient. D'aquesta manera es poden estudiar els moviments de les aus arreu del món” - Pau Ferrer i Isaac Canet – 1r-BAT A

“El primer que els vam proposar va ser el de recollir les deixalles que trobessin pel camí i així poder donar lloc a una Santa Coloma més neta. Seguidament, vam mesurar el PH, el cabal, la distància horitzontal i la profunditat. Mentre alguns intentaven trobar insectes, rèptils, amfibis, ...” Estel Garcia -1r BAT A

“El dia del medi ambient és un dia genial. Tenim l'oportunitat de realitzar activitats divertides i eficients relacionades amb el medi ambient. Va ser un matí complet; vam compartir resultats, coneixements i rialles” Mireia González – 1r BAT A

“Vam fer un recorregut a peu per on abans passava l'antiga carretera que es dirigia cap a Girona. Tots els alumnes que hi van assistir van passar una bona estona envoltats de la natura i passejant amb els companys” – Joana Llorens – 1r BAT B

Escoles verdes

Participació a la conferència Internacional de Joves “Tinguem Cura del nostre Planeta

■ Elisa M. Camps - 1 ESO

El passat 9 de maig, en representació de l'institut de Santa Coloma de Farners, nosaltres 4 alumnes del comitè mediambiental (Carla Planas de 1rC, Elisa Camps de 1rC, Georgina Muñoz de 4t i l'Anna Bernat de 4tA) vam assistir a la CONFINT (Conferència Internacional de Joves Tinguem Cura del Planeta) a la Casa del Mar de Barcelona.

La Confint, com hem dit abans, és la conferència Internacional de Joves Tinguem Cura del Planeta, la qual està dividida en 4 fases: la catalana, l'estatal, l'europea i la mundial. La Confint és un procés educatiu que busca el compromís i la responsabilitat dels joves per superar la crisi social i ambiental que pateix el nostre planeta.

Vam arribar a la Casa del Mar a les 9 h 30 del matí aproximadament. Quan vam arribar ens van rebre amb molt d'entusiasme i vam procedir a anar a la sala d'actes on ens van donar la benvinguda i posteriorment ens van rebre dos exalumnes de la Confint que van anar a la final estatal l'any passat.

Quan va acabar la benvinguda, va arribar el moment de la fira d'experiències (on els alumnes de diferents centres intercanviaven les seves experiències). En aquell moment teníem una mica de nervis, però com que ja ho havíem fet dues vegades ens vam sentir més segures i amb més confiança. A l'hora d'explicar la nostra experiència també ens vam sentir més segures perquè al veure que la gent que ens escoltava, els semblava interessant, això va fer que ens sentíssim molt més tranquil·les.

Seguidament vam tenir uns 15 minuts per esmorzar i començar a conèixer gent.

A les 11 en punt vam començar el primer taller, per fer-lo ens vam haver de separar perquè cadascuna havia d'anar a un grup diferent. Vam començar l'activitat presentant-nos i explicant els nostres problemes locals i les accions que havíem fet per intentar solucionar-lo. Després ens van repartir un paper on havíem d'omplir amb les nostres dades i relacionar el nostre problema local amb un ODS (objectius de desenvolupament sostenible). Seguidament, ens van repartir una cartolina amb frases i per grups havíem de trobar una sola frase que tingués a veure amb totes les altres frases.

Una hora després vam tenir un mini descans per menjar. En aquesta estona, molta gent va tenir la oportunitat de relacionar-se amb altres persones d'altres centres.

Vam començar el 2n taller on ens tornàvem a separar, en grups diferents. En aquest taller cada una va fer coses diferents, una va estar en el taller de crear un coreografia, l'altra va participar en un taller de cantar, l'altra en un taller de "memes", i l'altra en un taller de disseny.

Quan la segona activitat es va acabar, va arribar un dels moments més importants, havia arribat el moment d'escollir qui volíem que ens representés a la final estatal, seguidament tothom es va tornar a reunir a la sala d'actes on vam posar en comú tot el que havíem fet en el segon taller, vam presentar la coreografia, els "memes", les cançons i les caixes dissenyades.

Quan van acabar les representacions del 2n taller, ens vam acomiadar de les persones que havíem conegut, i cada institut va haver de tornar a casa. Nosaltres ens ho vam passar super bé, ens va encantar i vam aprendre moltes coses sobre el que passava a altres ciutats.

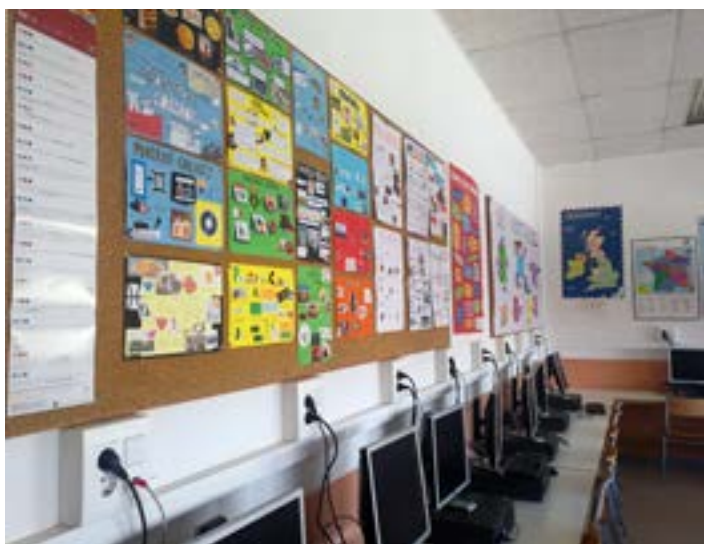

Jornada de Portes Obertes

Jornada de Portes Obertes

El dissabte 30 de març, vam celebrar al nostre institut la Jornada de Portes Obertes. Com cada any, un grup d'alumnes voluntaris de 1r d'ESO feien les visites guiades a les diferents aules, laboratoris i tallers, als pares i mares interessats a conèixer el futur centre dels seus fills i filles, i a més

a més, enguany hem gaudit d'una instal·lació al vestíbul que girava al voltant del tema de l'amor a l'època medieval, i una altra de samarretes que representaven la taula periòdica.

Planta Baixa

Entrada	Oferta educativa de l'INS Informació sobre els CFGM, CFGS Commemoració any mundial taula periòdica Missatges i declaracions d'amor Sant Jordi 2019
Aula 1.2	Treball de síntesi 1r, 2n i 3r ESO
Aula 1.3	Oferta educativa Batxillerat Mostra dels treballs de recerca de batxillerat Materials de consulta sobre estudis universitaris
Aula 1.4	Reportatge intercanvi alumnes de 3r ESO. Velo-bici.cat
Aula 1.5	Presentació del comitè mediambiental. Escoles verdes
Aula 1.6	Beques d'estudis. Agermanament amb l'Institut Rodolfo Castillo de Palacaguina
Aula 1.7	Reportatge intercanvi dels alumnes de FP al Lycée professionnel Clément Ader de Samatan Reportatge instal·lació del camp de pràctiques elèctriques a SCF
Tallers d'electricitat	Visita a les instal·lacions i exposició de materials sobre telefonía, videoporter, domòtica, motors, antenes i satèl·lits.
Taller tecnologia	Mostra de treballs de l'àrea de Tecnologia
Aula matemàtiques	Visita a les instal·lacions
Aula d'informàtica	Visita a les instal·lacions
Taller de C. socials	Exposició de materials didàctics: mapes, treballs
Aula de música	Visita i mostra de treballs i d'instruments.

1r pis

Taller d'Ed. Infantil 1	Exposició de treballs i activitats realitzats pels alumnes del CFGS d'Educació Infantil
Taller d'Ed. Infantil 2	PAI
Taller d'administratiu	Visita a les instal·lacions, mostra del programari de gestió i exposició dels projectes empresarials
Laboratoris	Visita a les instal·lacions i mostra de diverses pràctiques de biologia, geologia, física i química.
Lab. d'idiomes	Treballs de l'àrea de llengües estrangeres.
Aules de dibuix	Exposició de dibuixos de l'àrea de visual i plàstica
Biblioteca	Mostra de la revista del centre i del Projecte "Apadrinament digital"

Planta -1 i exterior

Taller TAPSD	Visita a les instal·lacions i treballs
Aula suport	Materials de treball de l'aula de suport d'educació especial
Aula 0.4	Aula temàtica història de l'art
Gimnàs	Visita a les instal·lacions.
Pistes esportives	Visita a les instal·lacions.
Hort	Visita de les instal·lacions.

Jornada de Portes Obertes

L'amor cortès

L'amor de Carmesina i Tirant ha inspirat els nostres alumnes. A partir de la declaració de l'espill dels dos enamorats, s'han creat missatges d'amor en català, castellà i anglès i també cartes d'amor. Tot plegat s'ha exposat al vestíbul que s'ha decorat amb espases, escuts i amb els protagonistes: Tirant i Carmesina.

Hi han col·laborat diferents departaments: expressió, orientació i llengües. Tot estava a punt el dia 30 de març per a la jornada de portes obertes.

Jornada de Portes Obertes

2019: Any Internacional de la Taula Periòdica. 150è aniversari de la Taula Periòdica

■ Helena Bonet - 1r Batxillerat

L'any 1869 el químic Dimitri Mendeléiev va presentar el seu sistema d'ordenació dels elements i, per commemorar el segle i mig de vida, les Nacions Unides han declarat el 2019 Any Internacional de la Taula Periòdica.

El divendres 22 de març els alumnes de 3r d'ESO, 1r de Batxillerat i 2n de Batxillerat de ciències, vam celebrar aquest 150è aniversari construint una Taula Periòdica humana amb samarretes de diferents colors segons les propietats dels elements. Els alumnes portàvem les samarretes de colors amb els símbols i els nombres atòmics dels elements enganxats. Vam formar la Taula a les grades del pai de l'institut, on ens vam anar col·locant formant els grups i períodes corresponents.

Als alumnes de ciències ens va fer especial il·lusió que des de l'institut es proposés aquesta activitat tan interessant i divertida i, sobretot, enriquidora i divulgativa.

La taula periòdica de les samarretes, o l'entropia de l'adolescència

■ Claudi Mans, amb la col·laboració d'Emma Masó

La millor manera d'educar és aconseguir la implicació en cos i ànima de l'alumne. Quan un alumne estudia hi implica la ment, és a dir, la seva intel·lectualitat, la seva ànima. Però el cos més aviat s'oposa a l'estudi, perquè es cansa, i s'adorm.

Com es pot implicar el cos en l'estudi? Hi ha diferents procediments, per exemple, usant regles mnemotècniques repetitives, associant la repetició de conceptes a moviments físics, i molts altres procediments. Una de les formes és plantejar activitats mecàniques i físiques en què l'alumne hagi de fer algun objecte material relacionat amb la matèria d'estudi. En el cas de la química, són freqüents les propostes d'activitats en què els alumnes fan de molècules o àtoms, i es relacionen entre ells formant molècules, separant-se i enllaçant-se segons determinades regles. En podem veure un exemple recent a la referència⁽¹⁾.

Els alumnes de 3r d'ESO i de batxillerat de l'INS de Santa Coloma de Farners, dirigits pels seus professors, han representat la taula periòdica dels elements amb samarretes que porten posades: la implicació personal, també del propi cos. Cada alumne porta una samarreta corresponent a un element, que porta enganxada amb roba negra el símbol i el nombre atòmic Z de l'element. La confecció s'ha fet amb els alumnes de 3r d'ESO: s'ha imprès la plantilla de les lletres i els nombres amb paper, després amb guix blanc s'han resseguit invertides a la part de darrere de la roba, s'ha retallat la roba i, finalment, s'ha enganxat amb la planxa sobre la samarreta.

Pel que fa als colors de les samarretes, s'ha seguit una barreja de criteris per compaginar la informació química amb l'estètica. S'ha procurat que els grups tinguin el seu color representatiu, però també que es distingís entre metalls i no metalls. Per això, el codi de colors usat finalment ha estat el següent:

- Grup 1: els metalls alcalins, excepte l'hidrogen, de color taronja
- Grup 2: els metalls alcalinoterris, de color groc
- Grups 3 a 12: els metalls de transició, de color rosa

- Dins d'aquests, els metalls de transició interna tenen colors propis: de Z= 57 a 71 són els lantànids, de color gris. I de Z= 89 a 103 són els actínids, de color lila.

- Les caselles situades entre 56 i 72, i entre 88 i 104, on no hi ha ubicat cap element, tenen les samarretes de color gris i lila, respectivament, però sense cap etiqueta.

- Grup 18: els gasos nobles, excepte l'oganessó (Z=118), de color vermell
- Metalls dels grups 13 a 17: els metalls p, de color blau
- No metalls dels grups 13 a 17 i l'hidrogen: de color verd. S'ha optat així per no donar un color propi als elements del grup 17, els halògens

El color vermell dels gasos nobles deriva d'un vers del poema de David Jou «La taula periòdica»: ⁽²⁾ «Mireu-los, a la dreta, els gasos nobles —en vermell, com els diumenges, com els dies de descans, perquè refusen combinar-se i són tranquils i desvagats.»

La idea inicial era pintar les lletres amb pintura acrílica i distingir l'estat físic i els sintètics pel color de les lletres dels símbols, però per raons tècniques es va optar per fer tots els símbols en negre.

El darrer element, l'oganessó (Z=118), per la seva ubicació i estructura electrònica hauria de ser vermell, com un gas noble. Però certes estimacions teòriques de la seva probable estructura, fan pensar que si se n'aconsegüís obtenir una mostra, tindria propietats de sòlid. Per això s'ha optat per posar-li samarreta blava, de metall p, però és una decisió opinable.

L'organització de la taula periòdica no és tan ràpida com pot semblar. Requereix disposar d'un espai adequat, on es puguin formar nou files —set de les files 1 a 7 de la taula periòdica, més els lantànids i els actínics— amb prou amplitud.

El muntatge requerit per a la foto va durar vint minuts amb els alumnes de batxillerat, i va durar una hora amb els alumnes de 3r d'ESO. De les il·lustracions es pot veure que en aquest segon cas els alumnes són més joves, i probablement més petits de dimensions; això els genera més mobilitat i més energia cinètica mitjana, i per tant, més dificultat en mantenir l'ordre, les distàncies i la posició. En resum, com més joves, més desordre, i més energia han de desplegar els professors per aconseguir l'ordre: com a col·lectiu tenen un valor superior de l'entropia adolescent, sense cap dubte. I és que l'ànima —la voluntat— té dificultats a fer que el cos es comporti disciplinadament.

Ara, la taula periòdica de les samarretes —sense alumnes a dins— està penjada a l'entrada de l'edifici, com pengen les samarretes dels jugadors als pavellons esportius, o com un estenedor de roba, segons el professor de visual i plàstica, que ha ideat el muntatge.

1 Participació de l'INS Guindàvols (Lleida) al concurs "In your element" (2019) <https://www.youtube.com/watch?v=W-Ar0vaWECO>

2 David Jou "La taula periòdica", del llibre Joc d'ombres, Columna, Barcelona (1999 2ª ed.)

Jornada de Portes Obertes

Taula periòdica de les samarretes, alumnes de batxillerat

Taula periòdica de les samarretes, alumnes de 3r d'ESO

Activitats del centre

La Toscana

■ Paula Morell i Laia Alsina - 4t ESO

DEL 25 AL 29 DE MARÇ DE 2019

Faltaven setmanes encara i ja teníem els nervis a flor de pell. Semblava que no hagués d'arribar mai aquell dia.

La nit de diumenge a dilluns va ser, sense cap mena de dubte, una de les més intenses. Les ganes de marxar només feien que augmentar i augmentar. Sense haver, amb prou feines, pogut tancar un ull ja estàvem tots reunits a l'aeroport, ben aviat al matí i carregats de maletes, ganes i il·lusió.

Quan l'avió va enlairar-se, vam adonar-nos que era el començament d'una aventura que recordaríem la resta dels nostres dies.

Al cap d'unes hores ja érem tots a terres italianes, on anàvem a passar aquella esperada i anhelada setmana. Vam aterrar a l'aeroport de Pisa i de seguida vam agafar un autobús que ens dirigí cap a la ciutat de Pisa. Un cop arribats a la ciutat, vam poder visitar el seu *Campo Santo* amb els exteriors de la *Torre di Pisa*, la Catedral i el Baptisteri. També vam recórrer carrers amunt i avall per descobrir la ciutat i vam poder gaudir d'un assolit dinar a la gespa verda del *Campo Santo*.

Després de dinar vam fer camí cap a Lucca, un petit poble amb diversos vestigis romans molt ben conservats i una preciosa plaça al centre. Acabada la visita a Lucca vam anar direcció Florència i vam pujar, directament, a la *Piazzale Michelangelo*. Des de d'allà vam poder observar tots junts la ciutat amb una impressionant posta del sol al darreda. Personalment, aquest va ser un dels moments més màgics i especials del viatge. Seguidament vam anar cap al càmping, on ens vam instal·lar i vam començar a descobrir tots i cadascun dels seus racons. Aquell lloc

seria, durant una setmana, casa nostra.

El segon dia, tots amb cara d'adormits però contents, vam agafar un bus que ens portà fins a Florència. Allà vam passar tot el dia, vam visitar la Catedral; la cúpula de *Brunelleschi*; el Baptisteri i les seves portes del Paradís; la *Piazza* i el *Palazzo Vecchio*; el *Ponte Vecchio*... A la tarda vam passejar pel mercat de la Palla i la plaça de la República. Acabada la visita i després de caminar uns quants quilòmetres, vam tornar al càmping.

Les nits al càmping eren entretingudes, molt divertides i de dormir poc. Curtes pels alumnes i llargues pels professors...

En un obrir i tancar d'ulls ens vam plantar al tercer dia. Ens vam llevar, vam esmorzar i vam anar cap a San Gimignano, un preciós enclavament medieval on sobresurten les seves famoses torres, un indret petit però molt bonic per passejar-hi una estona. Tot seguit vam anar cap a Siena, allà vam dinar-hi i vam passar-hi la tarda. Una guia ens va fer una ruta pel seu casc històric, la catedral i la *Piazza del Campo*. Acabada la visita vam tornar cap a Florència.

El quart i últim dia a Florència vam continuar visitant la capital de la Toscana i dos dels seus prestigiosos museus: el dels *Uffizi* i la *Galleria della Accademia*, en aquest últim és on es pot admirar el famós David de Michelangelo. Al vespre, gairebé morts de cansament, vam tornar cap al càmping i allà vam fer el nostre últim sopar tots junts.

Finalment va arribar el no esperat ni desitjat dia, el dia de tornar cap a casa. A les cinc ja estàvem tots dempeus, amb molta son i poques ganes de tornar. Vam pujar a l'avió, ja no es respira la màgia del primer dia. Era el final del viatge, del nostre viatge. Tots i totes sabem que aquesta experiència havia estat única i irreplicable i que recordaríem sempre més aquest viatge com un dels més especials de les nostres vides.

L'espera i els nervis previs van valer la pena perquè ho tornariem a repetir sense cap mena de dubte.

Activitats del centre

Viatge de fi de curs de 4t ESO

■ Roger Rubirola - 4t ESO

A finals del mes de març els alumnes de 4t ESO empeniem el viatge de fi de curs cap a Itàlia, concretament a la Toscana.

A les 6 del matí del 25 de març, ja havíem de ser a l'aeroport de Vilobí, per marxar direcció Pisa. Allà hi vam arribar cap a quarts de 10 i aleshores ens va venir a recollir un autocar que ens va dur a l'emblemàtic centre de Pisa, on hi ha ubicada la famosa *Torre di Pisa* i la catedral, anomenada *Il Duomo di Pisa*. Un cop vam haver dinat i vam haver visitat tota aquella zona, vam anar a buscar els autocars i vam anar a Lucca, un petit poble amb una plaça ovalada molt maca. Tot seguit vàrem anar cap a Florència, però abans d'anar a allotjar-nos al càmping, vam anar a una mena de mirador on s'hi podia apreciar les precioses vistes de la ciutat de Florència mentre el Sol es ponia. Després d'això vam anar al càmping i vam sopar.

L'endemà vam visitar la capital de la Toscana, on un guia ens va ensenyar els principals indrets de turisme de Florència com: l'exterior de la cate-

dral, el *Palazzo Vecchio* i el *Ponte Vecchio*, entre d'altres. Després vam tenir temps lliure per dinar i a la tarda vam poder continuar visitant Florència, però aquesta vegada per lliure.

Al tercer dia, ens vam dirigir a San Gimignano, un poble amb un preciós enclau medieval amb unes grans torres que era el símbol les famílies més adinerades d'aleshores. En aquest poblet vam poder tastar el millor gelat del món, en la famosa gelateria Dondoli. A mig matí vam anar a Siena, allà hi vam dinar per lliure i a la tarda amb l'acompanyament d'uns guies, ens van ensenyar la *Piazza del Campo*, on dues vegades a l'any s'hi celebra una cursa de cavalls i també vam veure la famosa catedral de Siena, d'estil romànic i gòtic, que mai ha estat acabada.

El penúltim dia vàrem tornar a Florència, però aquest cop vam anar a visitar la *La Galleria dell'Accademia* on hi ha la famosa escultura del David de Michelangelo. Vam fer dinar lliure com sempre i a la tarda ens vam reunir tots per anar a *La Galleria degli Uffizi*, que està ubica al costat del *Palazzo Vecchio*, tot plegat situat en la famosa i transitada *Piazza della Signoria*.

Al darrer dia ens vam aixecar molt d'hora, perquè era el dia que tornàvem cap a casa, vam haver d'agafar un altre autocar que ens portés des del càmping de Florència fins a l'aeroport de Pisa. L'avió va marxar a les 10 del matí i vam arribar a l'aeroport de Girona a quarts de 12. Un cop vam arribar els pares ens van recollir i ens van portar cap a casa, Santa Coloma de Farners.

El viatge es va acabar, suposo que més ràpid del que haguéssim desitjat, però va ser una experiència molt maca i inoblidable! Sempre recordarem el nostre viatge *Sotto il sole della Toscana*.

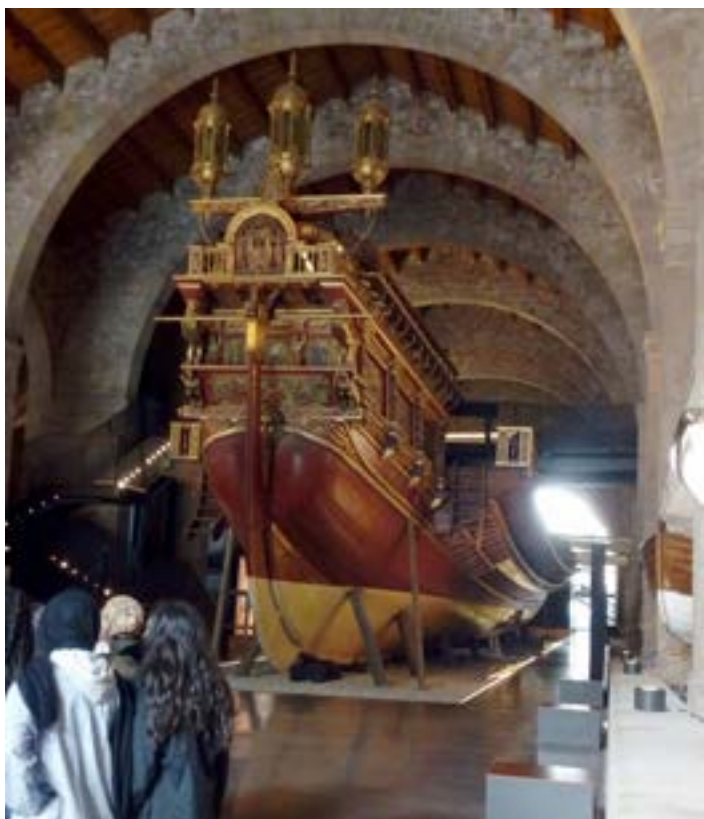

Activitats del centre

Excursió al Museu Marítim a les Drassanes de BCN. 3r d'ESO, 3 d'abril de 2019

■ Dani Puig - professor de Socials

Hem aprofitat el sol per veure com els mestres d'aixa construïen diferents vaixells de l'edat moderna (que estem estudiant a C. Socials) a les Drassanes. La visita l'hem dividit en una part guiada on ens han explicat la història de l'edifici que a partir de l'arribada dels Borbons perd la seva funció de drassana, que es trasllada a Cartagena) i passa a ser fàbrica de material militar. L'altra part era visita lliure seguint les explicacions de l'audioguia que s'activava segons la secció del museu que estàvem. Allà hem pogut veure la reconstrucció de la galera capitana de la batalla de Lepant a tamany real on hi cabien unes 300 persones.

Activitats del centre

Descobrint el MNAC, el Pavelló Alemany i el Parc Joan Miró. Crònica d'un dia a Barcelona

■ Paco Casamayor - Professor d'Història de l'Art

El passat dijous 4 d'abril, els alumnes de segon de batxillerat que enyany cursen la matèria d'Història de l'art vàrem realitzar una sortida a Barcelona per visitar el MNAC (Museu Nacional d'Art de Catalunya), el Pavelló Alemany i el Parc Joan Miró, tres indrets de la ciutat comtal que ens permeteren aprofundir en l'estudi i coneixement de l'art contemporani català.

El Museu Nacional d'Art de Catalunya

Vàrem començar el nostre periple artístic visitant el Palau Nacional de Montjuïc, majestuosa construcció d'estil historicista i seu del MNAC. A través d'una visita guiada d'1 hora i 30 minuts per les sales dels segles XIX i XX, vàrem contemplar algunes de les obres més rellevants de la plàstica catalana.

A tall d'exemple, direm que vàrem poder gaudir en directe de la minuciositat i del virtuosisme de la pinzellada de Marià Fortuny a seva *Vicaria*. Així mateix, també ens va sorprendre la riquesa cromàtica i la captació magistral de l'atmosfera i de la llum nord-africana que l'artista de Reus —probablement el pintor català més rellevant del segle XIX— fa al quadre de més gran format de tot el museu: *La batalla de Tetuan*.

Obres com el *Laboratori de la Galette* de Santiago Rusiñol o els cartells publicitaris de Ramon Casas (*Els Quatre Gats*, *Anís del Mono*) i altres pintures seves tan emblemàtiques com *Ramon Casas i Pere Romeu en un tàndem* o *Plein Air* també varen merèixer la nostra atenció. Aquestes obres esdevenen un fidel reflex de la modernització de la societat barcelonina al darrer decenni del segle XIX de la mà de dos artistes que havien estat en contacte amb la bohèmia parisenc, portant a la capital catalana tant l'esperit dels cabarets com els temes suburbials d'un Montmartre encara desconegut per a molta gent.

En aquest recorregut per la Barcelona finisecular, també vàrem tenir l'ocasió de descobrir l'obra de la pintora modernista Lluïsa Vidal, una coneguda retratista i il·lustradora que es va envoltar d'algunes de les personalitats més destacades de la seva època (era amiga de Caterina Albert i assistia a les festes modernistes de Rusiñol). Lluïsa Vidal va tenir l'afany d'obtenir la independència econòmica i dedicar-se professionalment a la pintura en una món dominat per homes en què tan sols s'acceptava que les dones pintessin a casa, com a *amateurs*. Una fita que la tenaç artista barcelonina finalment aconseguí obrint la seva pròpia acadèmia de dibuix i pintura.

La segona part de la nostra visita pel museu ens va portar a les sales del segle XX, on ens varen cridar l'atenció obres escultòriques d'avantguarda tan significatives com la *Gran ballarina* de Pau Gargallo, una peça d'estètica cubista realitzada a partir de planxes metàl·liques retallades i que es caracteritza principalment per la incorporació de l'espai buit com a element de volum, o l'enigmàtica *Nit de Lluna* de

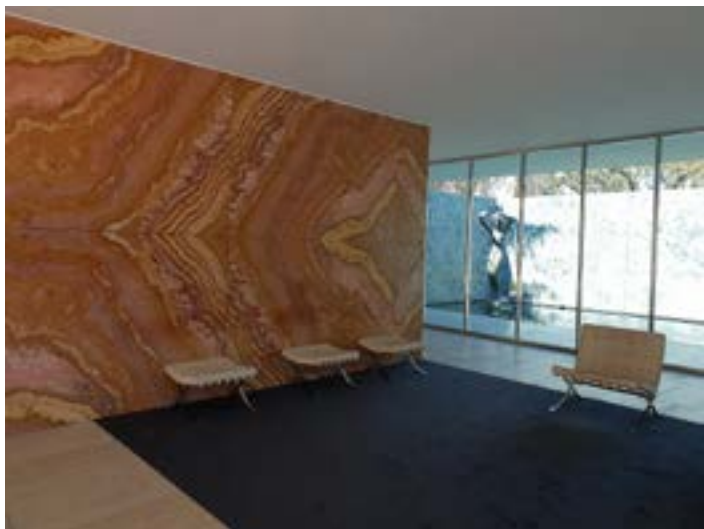
Leandre Cristòfol, un emotiu homenatge de l'artista balaguerí a la seva mare mitjançant dos simples elements de fusta: un ou de sargir i un fus de filar.

El Pavelló Alemany

Baixant del MNAC ens esperava, al costat de la Font Màgica de Montjuïc, el *Pavelló Alemany*, una joia de l'arquitectura funcionalista d'avantguarda projectada per Mies Van der Rohe. Encarregat pel govern democràtic de la República de Weimar per ser la seu de la representació d'Alemanya a l'Exposició Universal de Barcelona de 1929, l'edifici destaca per la riquesa dels seus materials (travertí romà, marbre verd dels Alps, marbre verd de Tinos, ònix d'Algèria, vidre i acer), la seva puresa formal, racionalitat i transparència. L'ús de pilars com a elements de suport que alliberen el mur de la seva funció de càrrega, la planta lliure i el finestral continu són principis arquitectònics que han portat el funcionalisme i —particularment— el Pavelló Alemany a inspirar l'obra de diversos arquitectes contemporanis, tant en la projecció d'edificis institucionals com en la d'habitatges domèstics.

Menció a part mereixen la coneguda *Cadira Barcelona* —dissenyada exclusivament pel mateix Van der Rohe per al Pavelló— i l'escultura femenina *Der Morgen*, de Georg Kolbe, ubicada a l'estany del pati interior i amb unes formes corbes i sinuoses que contrasten amb les formes rectilínies que conté tota la construcció.

Activitats del centre

El Parc Joan Miró

L'última parada la vàrem fer al Parc Joan Miró, emplaçat a l'antic solar que ocupava l'escorxador de la ciutat. En aquest indret s'aixeca, sobre l'estany artificial del parc, la poderosa i monumental escultura de 22 metres *Dona i ocell*, obra del cèlebre pintor, escultor i ceramista català. Allà vàrem poder observar com la grisor del formigó contrastava amb la lluentor i el cromatisme de la rica ornamentació ceràmica de trencadís a base de tesselles de colors primaris i secundaris (vermell, groc, blau i verd) en una peça que desplega, com no podia ser d'una altra manera, el ric univers iconogràfic d'aquest autor. Un autèntic regal de Miró a la ciutat de Barcelona i una de les seves darreres obres, la qual també va esdevenir per a nosaltres el punt i final de la nostra visita.

Activitats del centre

Sortida als Museus de la Tècnica i de l'Electricitat de Figueres

■ Robert Giraldo - 2n ESO

El divendres 5 d'aquest mes d'abril vam anar a Figueres a visitar el Museu de la Tècnica de l'Empordà i el Museu de l'electricitat. Vam sortir, com sempre, a les 8 del matí. L'autobús ens va deixar a pocs minuts dels dos museus. Aquell divendres vam anar-hi dos grups, 2nD i 2nE. Ens vam dividir, nosaltres (2nE) vam anar primer al Museu de la Tècnica i els altres (2nD) al de l'Electricitat.

En el Museu de la Tècnica vam poder veure milers d'objectes amb molt de valor, tant sentimental com econòmic. Era un recinte petit de tres plantes. El portava una família. L'avi de la família i sogre de la dona que ens va fer la visita, era qui va aconseguir tots aquells objectes. Els anava comprant a mercats d'arreu del món. Solia comprar molt a França. Tot això va començar quan una vegada, l'avi, que tenia una empresa de camions, es va creuar amb una màquina d'escriure antiga que li va cridar l'atenció de seguida. Sense pensar-s'ho dos cops, la va comprar. La va restaurar (com gran part de la majoria d'objectes que hi havia al museu), i així va ser com va néixer aquesta gran passió que encara conserva per les antiguitats i, en especial, per les màquines d'escriure.

Llavors, ens vam intercanviar i vam anar al Museu de l'Electricitat, mentre que ells anaven al de la Tècnica. Al museu de l'Electricitat vam aprendre, sobretot, els seus orígens (els de l'electricitat) i vam aprendre més, amb mini-tallers sobre l'efecte Joule i sobre la invenció de les bombetes. Hi havien tres grans sales i era un museu petit però acollidor. A la primera ens van explicar els usos de l'electricitat en aquella època, que es resumien en tres: el domèstic, el públic (Ajuntament) i el de les fàbriques. La segona és la que es veu en les imatges, on vam fer els tallers, i la tercera anava sobre les centrals hidroelèctriques i ensenyava, una mica, el seu funcionament.

+ MATES

■ Eira Membrive i Carla Velázquez - 3r ESO

Dissabte 6 d'abril, juntament amb l'Enric Jaume i en Damià Noguera de 4t d'ESO, vam participar a la fase final del + MATES. La prova es va realitzar a Montgat (comarca del Maresme) i vam estar tot el matí resolent problemes de matemàtiques fins a les dues del migdia.

Tot va començar a les 9:00 del matí. Un cop vam arribar a l'INS Thalassa ens van donar una xapa on hi havia escrit el nostre nom dins d'una forma geomètrica i vam entrar a la classe de la nostra categoria (3r i 4t d'ESO).

L'aula estava plena de nois i noies que, igual que nosaltres, volien passar el matí gaudint de les matemàtiques. Per fer els grups vam haver de buscar les persones que tenien la mateixa figura que nosaltres. Un cop ens vam col·locar per grups i ens vam conèixer una mica millor, els professors van donar-nos les instruccions i el material per fer les proves i vam començar. Va ser una hora i mitja càotica que va passar molt de pressa.

A les 11:00 vam haver de deixar els problemes que estàvem acabant perquè s'havia acabat el temps i els havíem d'entregar. Tot seguit, vam sortir al pati de l'institut per esmorzar amb la resta de categories. Mitja hora després, ens van cridar pels mateixos grups de la prova anterior i vam anar a un parc del costat de l'institut per fer la segona prova. Era semblant a una gimcana, en què havíem d'anar fent proves de 5 minuts. A cada prova ens donaven una quantitat de punts de l'1 al 4, segons els mètodes que utilitzàvem i els resultats que obteníem. Després d'acabar totes les proves vam haver de fer un mosaic original amb el mateix nombre de peces que punts havíem obtingut.

Fets els mosaics, vam lliurar-los i ens vam dirigir cap al lloc on faríem el comiat. Primer de tot, van fer dos discursos i després van entregar els premis de primer i segon d'ESO. Ja arribaven els de 3r, tots teníem l'esperança que algun grup on hi havia algú de l'institut de Santa Coloma guanyés. Van començar a dir els noms del grup guanyador, era el grup de l'Enric Jaume! Ell i el seu grup van guanyar el primer premi de la fase final del + MATES 2019! Enhorabona Enric!

Va ser un dia molt divertit i ens ho vam passar molt bé. Esperem poder-hi tornar l'any que ve i millorar els nostres resultats!

Activitats del centre

Fem Matemàtiques

■ Gursimran Kaur, Fatu Sawo - 1rB ESO

El passat 6 d'abril, quatre alumnes de primer i segon d'ESO del nostre institut vam ser escollits per participar en la final gironina del fem matemàtiques, concurs organitzat pel FEEMCAT.

El fem mates consisteix en què els alumnes de cada escola i institut han de fer proves i reptes matemàtics.

Aquest any, el nostre institut va ser el centre organitzador de la final. Al principi de tot vam fer una prova individual durant 1h 30min repartits en diferents aules segons el curs que fèiem. Després vam esmorzar i tot seguit vam fer uns grups amb l'ajuda d'uns enigmes.

Quan ja teníem els equips fets, ens van donar un dossier amb problemes que hauríem de resoldre entre els grups. Aquests problemes van ser com fer una gimcana, perquè estàvem al parc de Sant Salvador, esbrinant-los i amb professors vigilant-nos i ajudant-nos.

Després d'això, tots el alumnes i professors vam marxar cap a l'auditori per veure una obra que consistia en barrejar les mates amb la màgia. Ho vàrem gaudir molt. Al final de tot, van anomenar els guanyadors de la prova individual i els del treball en grup.

El fem mates, va ser molt guai i divertit de fer. Ens agradaria poder tornar a participar-hi una altra vegada.

Activitats del centre

Proves Cangur 2019

La Nona Sunyol i la Martina Riera de 2n D van participar a les Proves Cangur 2019 i ens ho expliquen a continuació.

Hola! Nosaltres som la Nona i la Martina, unes alumnes de 2n D que el passat 21 de març vam participar a les proves cangur i us en volem explicar la nostra experiència.

Primer ens vam reunir tots a l'aula polivalent. Quan va estar tot preparat vam entrar dins la classe i ens van repartir per l'aula. Per introduir les proves cangur, la Cristina Vila ens va llegir un poema de la Maria Mercè Marçal, acompanyada d'en Lluç Tàssies a la guitarra (ambdós alumnes de batxillerat). Després d'això van explicar en què consistien les Proves Cangur.

Érem uns 120 alumnes, la majoria de l'institut de Santa Coloma de Famers, i alguns de l'institut Castell d'Estela d'Amer. Vam començar-les, i al cap d'una hora i mitja ja vam anar acabant. Quan vam sortir al pati ens van donar unes galetes i aigua i ens vam fer la foto de grup.

Tot i la dificultat dels exercicis, va ser una experiència molt gratificant.

Unes setmanes després de les proves es publiquen els resultats, les puntuacions, la classificació... Felicitats a tots els participants del nostre centre! Especialment a en David González de 2n A, que enguany va quedar molt ben classificat (d'entre els 6 primers dels 24.190 alumnes de 2n d'ESO que hi van participar) i per això el passat 27 de maig va ser un dels guardonats dels Premis Cangur 2019 a la cerimònia que va tenir lloc al Teatre Poliorama de Barcelona.

Activitats del centre

L'alumnat de 1r CFGS d'Educació Infantil fan una representació teatral

■ Martina Ferrer - 1r CFGS d'Educació Infantil

Un any més, els alumnes de 1r de Cicle Superior d'Educació Infantil de l'Institut de Santa Coloma de Farners, han representat una obra de teatre per les Escoles Bressols i Centres d'Educació Infantil del municipi, des de l'assignatura d'expressió gestual.

La representació va tenir lloc a l'auditori de Santa Coloma els dies 11 i 12 d'abril. L'alumnat va donar la volta als contes tradicionals de "La Rateta que escombrava l'escaleta" i "La Caputxeta Vermella", i va modificar la idea principal dels contes: primer, van representar una rateta que volia fer un circ, on tots els animals del poble volien participar. La segona representació, la protagonista era una Caputxeta molt valenta que podia anar tota sola a portar un cistell de fruites per l'àvia, i que fins i tot, va ensenyar al llop el concepte d'amistat. Tanmateix, hi van haver un parell d'actuacions més especials dutes a terme amb llum negra, on s'apagaven els llums i sortien uns animals ballant i unes mans que brillaven en la foscor. I tot això, va estar presentat per unes exploradores que van fer participar molt als infants.

Per concloure, ha estat una experiència molt enriquidora que ha permès als alumnes canviar la dinàmica tradicional d'uns contes i representar-ho teatralment, tot gaudint de les cares d'il·lusió i somriures per part de tots els infants que van assistir a l'obra. Sense oblidar els bons moments que vam viure en la preparació de l'obra, els quals han donat un fruit d'allò més gustós.

Activitats del centre

DELF 2019

■ Àrea de francès

Aquest curs 2018-2019 ha estat un bon any per al DELF !!! Per al nivell A2 s'han presentat 15 alumnes de 4t d'ESO i per al nivell B1, 9 alumnes de 1r de Batxillerat i 3 de 4t d'ESO. Tenim foto del primer dia, però malauradament no en tenim cap del segon.

Els dies 29 i 30 d'abril vam anar a l'institut Montilivi per passar la primera part dels exàmens: una hora i 40 minuts el dilluns 29 per a l'examen d'A2 i una hora i 45 minuts l'endemà per a l'examen B1. En ambdós casos, l'estructura de l'examen era la mateixa: comprensió oral de diverses "écoutes", comprensió escrita de diversos textos, i per acabar la producció escrita: dos textos a l'A2 i un text al B1.

Finalment, el dilluns 13 de maig els alumnes van realitzar la darrera part de la prova: la producció oral. Aquesta vegada no ens vam haver de desplaçar una tarda a Girona i ens van venir a visitar tres professores de l'Alliance Française de Girona, la Sandra, la Yannick i la Camille, a fi de fer la "passation" de l'oral.

Ara només ens queda esperar els resultats al mes de juny!!!

INSTITUT FRANÇAIS

Premis Treballs de Recerca 2019

El dijous 2 de maig, s'han lliurat els premis als TR de batxillerat de l'ajuntament de Santa Coloma.

De l'institut han estat premiats aquests alumnes:

- Ricard Arbat
- Martí Ribas
- Marina Jordana
- Cristina Vila
- Coral Prat

Enhorabona a tots cinc!!!

Activitats del centre

V Edició de la Jornada Esportiva de la Selva

■ Evarist Justícia - professor d'Educació Física

El passat dia 2 de Maig es va celebrar la 5a Edició de la Jornada Esportiva de la Selva. La Jornada Esportiva de la Selva és un projecte que forma part del PFZ (Pla de Formació de Zona) de la comarca de la Selva i consisteix a impulsar diversos actes esportius en diferents instal·lacions esportives i espais naturals de Santa Coloma de Farners. El projecte està coordinat per un grup de treball de mestres d'Educació Física de la zona que al llarg d'una setmana promocionen l'esport amb la celebració de diferents actes esportius així com conferències i xerrades. Aquest projecte està adreçat a alumnes de Cicle Superior de Primària (5è) de la comarca de la Selva.

Des de l'àrea d'Educació Física de l'Institut, des dels inicis del projecte, hem col·laborat en la seva organització aportant alguns alumnes de 4t d'ESO que al llarg d'un matí participen i col·laboren en l'organització de més de 40 activitats esportives que es celebren de manera simultània a diferents instal·lacions de Santa Coloma de Farners: atletisme, excursionisme, escalada, goalball, criquet, hoquei, handbol, voleibol, futbol, bàsquet, tennis, ciclisme, tennis taula, bàdminton...

La Jornada Esportiva de la Selva adreçada a alumnes de 5è de primària té com a objectiu crear un projecte educatiu comú entre els Centres, l'Ajuntament, el Consell Comarcal, el CRP (Centre de Recursos Pedagògics) i les diverses entitats que hi col·laboren. Més de 25 escoles i 800 nens i nenes de la comarca, s'ajunten un matí per jugar i compartir els beneficis de l'activitat física, en un enfocament de la victòria en el gaudir de l'esport i no en els resultats ja que l'esport i l'activitat física ens aporten benestar, ens ajuden a socialitzar i també a crear uns bons hàbits de vida.

Activitats del centre

Excursió a Narbonne

■ Sohayla Errais i Carla Velázquez - 3r ESO

El 3 de maig els alumnes de 3r i 4t d'ESO i els de batxillerat, que fem l'optativa de francès, vam anar d'excursió a França, a Narbonne.

Vam sortir de l'institut a les 8:00h i vam arribar a Narbonne més enllà de les 10:00h i de seguida vam esmorzar.

Cada curs teníem una feina per fer, així que les professores ens van deixar treballar i vam quedar en un punt de trobada a una hora determinada.

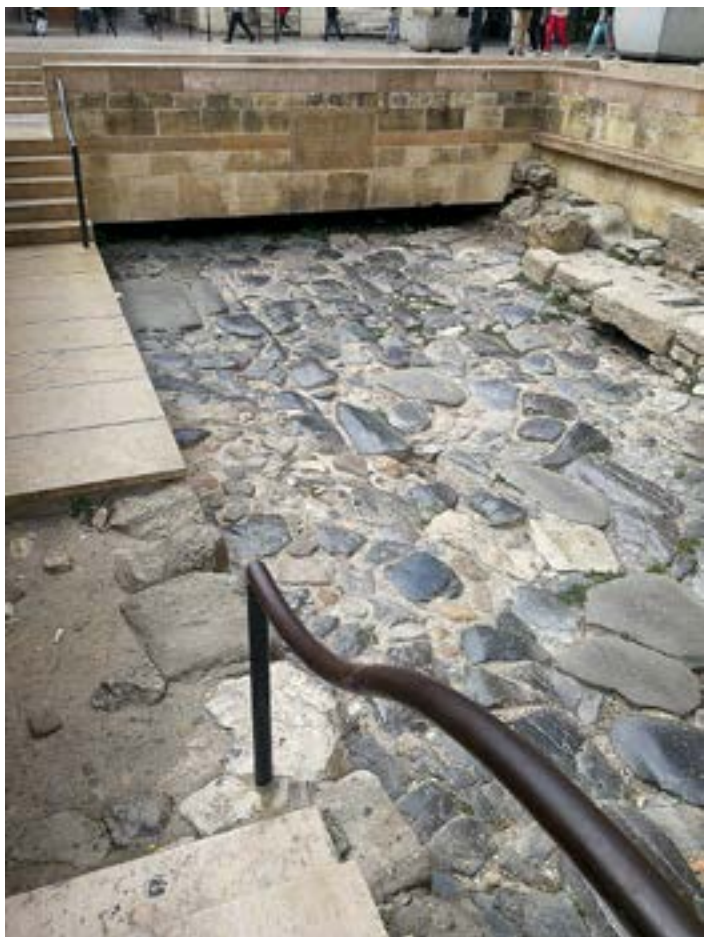
La feina que havíem de fer els alumnes de 3r d'ESO era fer entrevistes a la gent de Narbonne i enviar una carta postal a l'institut, òbviament les entrevistes i la carta ho vam fer en francès.

Vam agafar un mapa del poble per no perdre'ns i vam començar a entrevistar la gent que ens vam trobar pel carrer. Una de les preguntes que els vam fer va ser que si ens podien dir algun lloc per visitar i ens van recomanar molt anar a visitar la catedral, el canal de la Robine i ens van dir que en els restaurants de Narbonne, s'hi fa menjar molt bo...

Els alumnes de 4t d'ESO i batxillerat van haver de fer un reportatge de la ciutat, és a dir, van haver de gravar tot el que anaven fent per la ciutat, els monuments que visitaven, les entrevistes que feien,...

Vam dinar vora del riu de Narbonne i després de dinar i acabar la feina que havíem de fer, a les 15:00, vam anar al punt de trobada per poder marxar i arribar a l'institut a les 17:00.

Ens ho vam passar molt bé, Narbonne és molt bonica i ens vam divertir molt!!!!!!

Activitats del centre

Samatan i Santa Coloma de Farners. Març-maig 2019

■ Carles Cornellà i Aleix Domínguez - 2n ESO

Bé, com molts sabeu, francès és una assignatura optativa a l'IES Santa Coloma de Farners. A segon d'ESO, els alumnes que fan aquesta assignatura tenen l'opció de gaudir d'un intercanvi amb el Collège François de Belleforest de Samatan.

Així que els alumnes que no van desapropitar aquesta enorme oportunitat, el dia 26 de Març van acollir els seus corresponents. Van arribar un dimarts a les 13h del migdia. A l'aula polivalent, els vam fer una petita benvinguda amb el cap d'estudis i la directora i llavors vam fer unes petites entrevistes. Dies abans havíem decidit que anar a dinar tots plegats seria molt bona idea, i així va ser. I quan tots ja estàvem ben tips, alguns van anar a casa i la majoria es van quedar al poble.

El dia següent els francesos van fer un parell d'hores d'observació de les nostres classes. Justa acabat el pati vam anar a Sant Salvador, a fer algunes activitats, més que tot per trencar el gel. I també vam fer una gimcana foto pel poble. A la tarda ens havíem d'espavilar per anar a la biblioteca perquè des de l'Ajuntament ens feien una recepció i un petit pica-pica. El dia es va acabar i tothom se'n va anar cap a casa desitjant que això no s'acabés.

Jeudi, vam anar a la nostra capital, Barcelona. Allà ells van fer de turistes quan nosaltres els ajudàvem a completar un quadernet; a nosaltres ja ens va venir bé per refrescar memòria. Per dinar vam anar al maremàgnum. Era de veure que de ben dinat ens deixarien una llarga estona per passar-nos-ho bé fent voltes al gran centre comercial.

Divendres no aniríem tan lluny, vam fer una ruta guiada per Girona, s'ha de dir que era preciós. Per dinar vam fer alguna cosa similar a la del dia passat, i ens van deixar unes hores per dinar i fer una mica de passeig.

Dissabte, el dia dels adéus. A ningú ens va agradar aquell dia, però nosaltres ja teníem al cap el 7 de maig, dia on totes aquestes amistats que havíem fet es tornarien a veure.

Activitats del centre

Activitats del centre

Samatan

Vam arribar allà a les 13h del migdia. Just arribar vam aprofitar el temps al màxim ja que dimecres passaríem el dia amb la família perquè és festiu a França: "8 mai, victoire de la deuxième guerre mondiale". Així que vam anar al llac del poble a fer unes voltetes amb el caiac. Mentre l'altre grup va fer una guia pel poble explicant la seva història.

Com he dit, el dimecres va ser festa. I alguns es van reunir per dinar i passar el dia mentre d'altres també ho feien però en altres llocs. El dimecres va ser més divertit del que ens esperàvem.

Dijous estava previst anar a Auch, la capital de la regió, però en haver-hi prevista una manifestació, es va cancel·lar i vam anar a veure un petit cementiri d'alguns dels maquis que van morir a mans dels nazis, "les maquis de Meilhan". Segona parada, el poblet de Simorre on vam visitar la seva església i algunes curiositats.

Divendres el gran dia on tots nosaltres aniríem a Toulouse: Le Capitole, Saint Sernin, etc Allà nosaltres érem els turistes i ells ens ajudaven a fer el quadernet, vaja ens vam intercanviar els papers en relació a Barcelona. Com era evident, els profes ens van deixar temps lliure per dinar i fer una mica de "shopping". Després de l'espectacular Toulouse, ens vam dirigir a la Cité de l'Espace, on vam poder veure un documental, el coet "Ariane", l'estació espacial Mir i per últim, la cirereta del pastís, el planetàrium. On per sort vam poder utilitzar uns cascos traductors.

Bé, dissabte el pitjor dia de l'intercanvi. Hora d'acomiar-nos, plorar, trobar-nos a faltar, etc. No parlarem molt d'aquest moment perquè ens acabarem emocionant.

Francesos, allò no va ser un adéu, va ser un fins una altra!!!

Activitats del centre

Activitats del centre

VELOBICI

Santa Coloma - Menorca 2019

■ Meng Xuan Grau i Jana Gabarró - 3r ESO

Des que vam començar 1r d'ESO, ens parlaven d'un intercanvi a Menorca. No teníem ni idea del que ens marcaria una experiència com aquesta.

Després de dos anys d'espera, per fi ens havia arribat el torn. Havíem estat parlant per whatsapp, instagram, i fins i tot ens havíem conegut de manera oficial a través de les tres cartes, que ens vam enviar pel Gmail.

I finalment va arribar el dia que havíem estat esperant amb tanta emoció. Estàvem impacients. Era el moment de conèixer en persona els/les menorquins/es, amb qui hauríem de compartir casa, riures, caigudes i "enxixades". Les persones que més endavant ens canviarien la vida.

Un fet que segur que molts de nosaltres recordarem serà pujar les interminables costes per amunt del Subirà i Argimon. Segur que no oblidarem mai l'alleujament de baixar després d'haver pujat més de deu quilòmetres seguits sense parar i l'orgull i el cansament que sentíem en arribar a dalt. Per molts, el millor de fer el cim eren els aquarius frescos que portaven els cotxes escombra.

Finalment, després de moltes rutes, va arribar el moment de dir-nos adéu. Entre plors i llàgrimes, i intents d'animar-nos dient que allò era una a reveure, els vam veure pujar al bus i marxar. Després de dir adéu a la primera part del Velo, i amb les ganes de tornar-nos a veure amb els menorquins, molts comptàvem els dies que faltaven per anar a Barcelona, a agafar un balearia i partir cap a la desitjada illa de Menorca.

Com tots esperàvem, el dia va arribar. Vam sortir a mitja tarda de Santa Coloma i ja era de nit quan el vaixell va sortir cap a Ciutadella. L'endemà al matí, ja estàvem tots preparats per reunir-nos de nou. Els gironins teníem l'esperança de, com que ens havien dit que Menorca era "plana", les rutes no serien tan complicades. Però anàvem equivocats. De plana res. Les poques pujades que hi havia, es feien eternes, i les roques, els camins estrets i la calor, gairebé van acabar amb nosaltres.

Els dies, encara que nosaltres no volguéssim, van passar molt ràpid, i de sobte, el nostre viatge a l'illa, s'estava a punt de fondre. El divendres, el dia del comiat, vam fer una festa celebrant les experiències viscudes i l'èxit del Velo-Bici 2019. Va ser un dia de riures i plors, combinats amb la música de fons (Para Você, el nostre himne oficial).

Ens vam dir com ens estimàvem i que ens trobaríem a faltar moltíssim i vam fer-nos la promesa de tornar-nos a veure. Amb les emocions a flor de pell, entre bromes i sanglots, vam acabar la nostra última nit a Ciutadella.

Va ser llavors, en acabar la festa, quan ens vam adonar que allò s'havia acabat, i que havia arribat el moment de l'adéu definitiu, que més tard, potser es convertiria en un a reveure.

El més segur, és que tots els moments viscuts, perduraran, encara que només sigui en forma de mer record, a les nostres memòries, però sobretot dins del cor, com el més valuós tresor.

Activitats del centre

Activitats del centre

Health us Nepal - ONG

■ Mariona Esquiaga - 1r Batxillerat

Aquest 21 de maig, els alumnes de primer de batxillerat vam assistir a una xerrada de l'ONG Health us Nepal, fundada per un jove gironí. En Marc Boix, fundador de l'ONG, va ser adoptat quan tenia 6 anys. Quan en va fer 18, va anar a visitar el seu poble natal, un poble molt petit situat a la zona més pobra del Nepal, amb la finalitat de conèixer els seus orígens. Quan va arribar allà i va veure les condicions en què vivia la seva família i tots els habitants del seu petit poble, va decidir que volia ajudar-los, i a partir d'aquell moment hi va tornar cada estiu. Aquell any en Marc va començar la carrera de medicina i quan la va acabar, i ja havia fet dos anys de residència, va decidir que havia de fer alguna cosa per ajudar tots aquells nens que no havien tingut tanta sort com ell. Per això, es va traslladar a Simikot, un poble situat estratègicament entre les muntanyes de l'Himàlaia, per obrir un petit centre d'atenció primària per tal de poder ajudar els habitants dels pobles propers. Cada vegada que va al Nepal porta medicaments i, tot i els esforços, les necessitats bàsiques de tots els pobles aïllats segueixen sense ser cobertes del tot. Per aquest motiu, en Marc fa més d'un any i mig que viu allà ajudant a tots els nepalesos de la zona i fent una gran obra.

En Marc atenent una pacient.

Farmàcia i Centre mèdic a SIMIKOT

Activitats del centre

Visita al Castell de Montsoriu

■ Alumnes de 2n ESO

El dilluns 11 i el dijous 14 del mes de febrer de 2019 els alumnes de 2n d'ESO han visitat la llar dels vescomtes de Cabrera, els senyors feudals més poderosos de les terres de Girona. Es tracta del castell de Montsoriu, situat entre els pobles d'Arbúcies, Breda i Sant Feliu de Buixalleu, a la nostra comarca de la Selva. També han visitat el Museu Etnològic de la Gabella, a Arbúcies, on es conserven moltes de les restes trobades en les excavacions del castell.

Activitats del centre

Per a fer aquesta activitat, vam comptar amb el suport de la Diputació de Girona a través del Programa Pedagògic Indika, la qual cosa ha permès que els alumnes de 2n d'ESO participessin al Concurs "AIXÒ PINTA BÉ" amb uns relats inspirats a partir de la seva visita al museu i al castell. Vam poder presentar cinc contes al concurs, un per a cada classe. I un d'ells, el de l'Enna Prat, ha resultat Finalista en el concurs. El dijous 30 de maig de 2019 es va fer el lliurament del premi al Saló de Plens de la Diputació de Girona.

A continuació, us oferim el text sencer del conte de l'Enna Prat, que es titula "LA PRINCESA LIA", acompanyat d'imatges del castell de Montsoriu que ha construït, a partir d'un retallable, en Pau Rodas, de 2n B. Esperem que us agradi!

La Princesa Lia

■ Enna Prat - 2n ESO

Fa molts i molts anys una princesa anomenada Lia va néixer al gran castell de Montsoriu. Ella vivia perfectament allà amb la seva mare, la reina, el seu pare, el rei i la seva germana petita, la Gemma. El castell era molt i molt gran i hi treballaven molts criats i molts cuiners per la família Peters, però a ella no li agradava ser princesa. No li agradava que la gent la tractés com una reina i que els seus pares no li fessin massa cas per tenir tantes coses al cap, cosa que a la seva germana li encantava tot allò que tenia i és per això que no es portaven gaire bé, és a dir, no s'entien massa bé.

S'acostava el dia del gran ball familiar i el senyor Bertran, aquell dia, li duia el vestit fet a mida que havien preparat exclusivament per a ella.

Provar-se un vestit nou a palau era un ritual molt estrany. Hi havia tots els servents del castell esperant veure com li quedava i això a ella l'enfurisma-va molt. Ja no podia més! Odiava que no pogués viure la vida tal i com ella volia, que no pogués ser com qualsevol altra noia de la seva edat.

Va decidir escapar-se i veure com vivien altres jovenetes i així, l'endemà al matí, quan va sortir el sol se'n va anar del castell amb el seu gran cavall blanc com la neu i va anar al poble. Un cop al poble va deixar el cavall i va anar a fer una volta intentant passar el màxim desapercibuda i que no la reconeguessin.

Quan va ser davant d'un local ple de llums de colors, va obrir la porta i es va adonar que era dins d'un bar gegant on la gent cantava i ballava. Era ple de gom a gom i semblava que s'hi celebrava alguna festa. De cop se li va acostar una xiqueta que la va convidar a entrar. La Lia, agraïda pel convidat, es va presentar sense dir que era la princesa del castell de Montsoriu. La xiqueta, anomenada Mariona, li va proposar que l'acompanyés a l'escenari a cantar amb ella i, tot i que la Lia li semblava una mica arriscat, va acompanyar-la.

Quan la Lia va començar a cantar, la gent de la festa va callar de cop: mai havien escoltat una veu tan dolça i suau. En acabar la cançó tots els de la sala van aplaudir emocionats. La Lia va sentir que per una vegada era important i que se la valorava per les seves aptituds, no pel que tenia o per qui era, i això li va agradar molt. Però la festa va arribar a la seva fi i la gent va anar marxant del bar i ella no tenia on anar. La Mariona li va dir si es volia quedar a casa seva aquella nit i la Lia no ho va dubtar.

Un cop van arribar a casa, la Mariona li va presentar tota la seva família: els seus pares i els seus cinc germans. Tots eren gent treballadora que conreava els camps del senyor de Montsoriu, li va explicar la Mariona, i aquell dia estaven més cansats que mai perquè era època de segar i havien d'acabar la sega a temps per poder portar la collita al senyor del castell.

La Mariona es va entristir de veure aquella gent com vivien i com havien de treballar tantes hores perquè el seu pare pogués tenir la collita a punt el dia de la gran festa a palau. L'endemà, es va llevar d'hora i va decidir

Activitats del centre

tornar cap al castell, va agafar el cavall i galopant va arribar al castell. Quan va arribar, va estar pensant molta i molta estona en aquella família, la Mariona, els seus pares que amb prou feines tenien per poder menjar i amb els seus germans que es passaven hores i hores al camp a ajudar al seu pare a preparar la collita per al senyor del castell i no li va agradar. No li va agradar gens que els uns treballessin perquè a ella i la seva família no els faltés res. Va decidir que ella podria canviar les coses i va demanar parlar amb el seu pare.

El senyor del castell estava molt i molt enfadat per l'escapada de la Lia la nit abans, però quan ella li va explicar què havia fet i on havia estat i que s'havia adonat de com vivia la gent del poble, el seu pare va escoltar-la.

El senyor no era un mal home, però tampoc mai s'havia parat a reflexionar com vivia la seva gent i quines dificultats tenien. Així és que quan la Lia li va explicar el que havia viscut la nit abans i com era la família que l'havia acollit, el senyor va decidir veure-ho amb els seus propis ulls.

Va demanar que li ensellessin un cavall i li va dir a la Lia que l'acompanyés. Es van dirigir al poble i a les seves grans extensions de terres cultivades i van parlar amb la gent. La Lia li va presentar la família de la Mariona i el senyor es va adonar de les males condicions en què vivien i les penúries que passaven per poder alimentar-se i no passar fred durant els llargs hiverns. De camí cap al castell, la Lia li va preguntar al seu pare si faria alguna cosa per canviar tot allò que havien vist, però el seu pare no li contestà.

Van anar passant els dies i la Lia veia com allò que ella es pensava que hauria servit per canviar la manera de pensar del seu pare, no havia fet ben res. El seu pare no en parlava i ella no s'atrevia a dir res sobre el tema, perquè cada vegada que volia preguntar el seu pare la feia callar.

Un dia, el servent del castell la va anar a buscar. El seu pare la reclamava a la sala de reunions dels cavallers. Era molt estrany. Allà mai hi havia pogut entrar. Ella i la seva germana ho tenien completament prohibit, però va creure i s'hi va dirigir cautelosament.

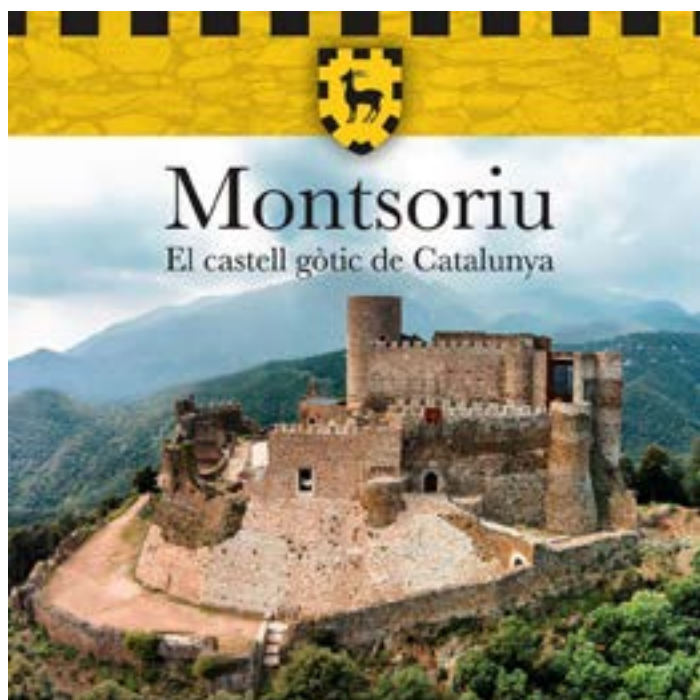
En entrar a la sala, dotze homes vestits amb armadura, l'estaven mirant amb molta atenció. No li treien la vista del damunt. Tot seguit el seu pare

va demanar-li que s'aproximés al centre de la sala i sorprenentment li va demanar que expliqués a la resta de soldats el que havia vist i què no li havia agradat de com vivia la gent de poble. La Lia, en aquell moment va entendre el que estava passant. Finalment el seu pare intentava fer alguna cosa per canviar la manera de viure d'aquella pobra gent.

Quan va acabar d'explicar-ho tot, el senyor del castell va presentar la seva filla com a la seva successora i l'encarregada, des d'aquell dia, de les relacions amb el poble. La Lia acabava d'ésser nomenada la relacions socials del castell de Montsoriu. El seu pare deixava a les seves mans el fet de poder canviar les coses amb la gent del poble i ella estava disposada del tot a aconseguir millorar la vida d'aquella gent.

Uns quants anys després, el poble de Montsoriu era un poble feliç, agraït i ric, content amb la gent del castell i sobretot amb la princesa Lia.

Activitats del centre

Cerimònia de Graduació 2019

El divendres 31 de maig, es va celebrar la Graduació dels nostres alumnes de Batxillerat i de Cicles. Com cada any es va convidar pares i mares, alumnes, professors i professores i a tots els membres que formen part de la comunitat educativa del centre a venir a acomiadar els alumnes dels darrers cursos que acaben una part de la seva etapa formativa a l'institut.

A continuació podeu llegir un dels discursos de la cerimònia, un discurs especial en tractar-se de la graduació dels alumnes i alhora la graduació de la professora que l'havia escrit i llegit.

Activitats del centre

Bona tarda a tothom,

Avui ens graduem...

Vosaltres i jo...

Què és, al capdavant, una graduació? El final d'una etapa. Un punt i seguit que ens n'anuncia una altra.

Una nena de 13 anys va decidir un dia que volia ser professora de química. I aquí la teniu 37 cursos més tard...

Els que no tenim facilitat per expressar en paraules el que sentim, hem de manllevar les d'altres. Per això us llegiré un fragment d'un poema de David Jou, poeta i científic, que reflecteix el que sento. Hi canvio el gènere gramatical per acostar-me més als versos. El poema es diu *El professor* i comença així:

*Quin privilegi, haver pogut parlar
tants anys davant d'uns ulls que renovaven
contínuament la seva joventut,
haver-me sentit plena de savieses més altes que la meua
i des d'elles haver pogut parlar, argumentar, sorprendre, rebatre, demostrar,
oblidar-me dels meus límits, de la meua poca gràcia,
de la meua veu monòtona, de mi mateixa i tot,
i en un cel de pissarres i de guix esdevenir tan sols una portadora
-indigna, ho sé, i obscura- de tantes meravelles!
Que siguin elles
les que em salvin als vostres ulls,*

L'ONU ha proclamat el 2019 **Any Internacional de la Taula Periòdica**. Fa un segle i mig Dmitri Mendeléiev va concebre i desenvolupar el sistema periòdic.

Després de mitja vida lliurada a l'estudi i divulgació d'aquests elements, avui us proposo veure'n les propietats amb uns altres ulls. Els ulls de la metàfora.

I si les propietats dels elements de la Taula periòdica no fossin res més que els "símbols" de les propietats d'aquelles persones que ens envolten i de les reaccions que susciten?

I si els gasos inerts ens suggereixen pensar en els ciutadans que no reaccionen, en els membres de la nostra col·lectivitat que no volen relacionar-se i portar una vida comunitària?

De les terres rares, què us en podria dir...! Tots coneixem algú.

Els alcalins, els halògens... Elements altament reactius, que tiren pel dret i ningú pot aturar-los. Com diem en l'argot de la Química, "molt actius, poc selectius". No hi ha també persones amb un capteniment semblant?

I els metalls: mal·leables, dúctils, "brillants"...

Alguns molt valuosos, com els bons amics.

Deia Mme. Curie: "*Res en aquest món ha de ser temut...només entès. Ara és el moment de comprendre més, perquè puguem témer menys*"

Com us deia l'altre dia a classe, en aquests anys que heu passat pel centre hem intentat ajudar-vos a comprendre més. Però el procés no s'atura aquí. Us ho demano si us plau: no ho refieu tot a la vida acadèmica. Sigueu vitals. Aspireu a conèixer per vosaltres mateixos. Goseu saber. No tingueu por!

El terme "saber" té un origen molt atractiu. Ve del llatí SAPĒRE, que vol dir "degustar". És savi no pas aquell que acumula coneixements sense que això li sigui satisfactori, sinó aquell que sap degustar la vida mentre intenta comprendre-la una mica millor.

Sigueu agosarats, doncs. Sigueu savis. Goseu conèixer. A partir d'ara us seguirem acompanyant en aquesta apassionant aventura, però ja no anirem davant vostre, sinó al costat i de vegades fins i tot al darrere. Aprenent entre amics.

Sapigueu que cada èxit vostre a la vida serà un motiu de "reacció", de celebració sincera, per tots nosaltres.

Lluiteu pels vostres somnis!

Una forta abraçada.

Emma Masó, professora de Química

